

Μάνος Κουνουγάκης

MANKIND

2018

Ο Μάνος Κουνουγάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1985. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Αμερικανική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Έσσεξ. Κείμενά του έχουν δημοσιευτεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6974627110

Email: manoskounk7@yahoo.gr

Το παρόν έργο μπορεί να διαβαστεί ελεύθερα. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή ή να το αναδημοσιεύσει, παρακαλείται να επικοινωνήσει με τον συγγραφέα.

Περίληψη

Ιούνιος 1969. Σκοτεινή πλευρά της Σελήνης. Ο Νηλ Άρμστρονγκ κατεβαίνει τα σκαλοπάτια της σεληναϊκού Eagle. Καθώς πηδάει στη σεληνιακή επιφάνεια αρχίζει να λέει τη διάσημη φράση του: «Ένα μικρό βήμα για έναν άνθρωπο, ένα...» Δεν συνεχίζει. Φωνάζει έκπληκτος: «Υπάρχουν μωρά εδώ, Θεέ μου.» Η σκοτεινή πλευρά της Σελήνης είναι σπαρμένη με μωρά. Έχει χαθεί κάθε επικοινωνία με τη Γη ενώ αρχίζει να ακούγεται μια αλλόκοτη μουσική.

Τα Πρόσωπα

Νηλ Άρμστρονγκ

Μπαζ Όλντριν

Μάνουελ Τρις

Καλλιεργητής

1.

(Ιούλιος 1969. Σκοτεινή πλευρά της Σελήνης. Ο Νηλ Άρμστρονγκ κατεβαίνει από τη σεληνάκατο Eagle με την πλάτη γυρισμένη στο κοινό. Σταματάει στο τελευταίο σκαλοπάτι και αρχίζει να λέει τη διάσημη φράση του. Η φωνή του ακούγεται από την ενδοεπικοινωνία. Μόλις πατήσει στο έδαφος και πριν ολοκληρώσει τη φράση γυρίζει προς το κοινό.)

Άρμστρονγκ: Ένα μικρό βήμα για έναν άνθρωπο, ένα μεγάλο για... (Μένει ακίνητος. Ακούγεται μονάχα η αναπνοή του.) Υπάρχουν μωρά εδώ, Θεέ μου... (Ακούμε και πάλι την αναπνοή του. Παίρνει βαθιές και αργές ανάσες.) Υπάρχουν μωρά εδώ... Χιούστον ακούς; Υπάρχουν μωρά... Χιούστον; Με λαμβάνεις Χιούστον; Κολούμπια; Με ακούς Κολούμπια; Υπάρχουν μωρά εδώ. Αμέτρητα μωρά στο σεληνιακό έδαφος. Ανάμεσα σε... φυτά. Σαν να είναι σπαρμένα. Κάποια... κοιμούνται. Άλλα... είναι ξύπνια. Κουνάνε τα ποδαράκια και τα χεράκια τους. Στρίβουν τα κεφαλάκια τους. Τι συμβαίνει εδώ; Θεέ μου! Χιούστον με ακούς; Εγώ, ο κυβερνήτης Νηλ Άρμστρονγκ, ο πρώτος άνθρωπος που βρέθηκε στη Σελήνη, αναφέρω πως στην αθέατη πλευρά του δορυφόρου μας υπάρχει μια αχανής έκταση με αναρίθμητα μωρά. Μα τι λέω; Πως γίνεται να υπάρχουν μωρά στη Σελήνη; Χιούστον με λαμβάνεις; Δεν υπάρχουν μωρά. Η Σελήνη είναι ένα χέρσο, έρημο μέρος. Ένας Κρανίου Τόπος. Όπως ακριβώς το περιμέναμε. Ακούτε; Δεν υπάρχουν μωρά. Μπορείτε να μου μιλήσετε τώρα. Χιούστον; Κολούμπια;

(Ακούγεται ένας αλλόκοτος ήχος. Σαν συμπαντική μουσική. Στην αρχή είναι ανεπαίσθητος αλλά σταδιακά αυξάνεται.)

Τι ήχος είναι αυτός; Τόσο γαλήνιος. Η μουσική της Σελήνης; Νανούρισμα για τα μωρά; Θεέ μου! Ακόμα τα βλέπω. Υπάρχουν μωρά εδώ. Χιλιάδες, μπορεί και εκατομμύρια, μωρά. Δεν χωράει αμφιβολία. Και δεν είμαι τρελός. Υπάρχουν... Χιούστον; Κολούμπια; Με ακούει κανείς; Μπαζ; Μάνουελ; Εσείς με ακούτε; Υπάρχουν μωρά εδώ...

2.

(Ο Μπαζ Όλντριν βγαίνει από τη σεληνάκατο. Στα χέρια του μια αμερικανική σημαία. Καθώς κατεβαίνει τη σκάλα μιλάει στον Άρμυστρονγκ. Ακούγεται και αυτού η φωνή από την ενδοεπικοινωνία.)

Όλντριν: Νηλ! Απάντησέ μου. Με ακούς; Τι μουσική είναι αυτή;

Άρμυστρονγκ: Μπαζ; Εσύ;

Όλντριν: Είσαι καλά Νηλ; Έχει χαθεί κάθε επαφή. Οπτική κι ακουστική. Μόνο αυτός ο αλλόκοτος ήχος που...

(Ο Όλντριν πατάει με τη σειρά του στο σεληνιακό έδαφος. Σταματάει τη φράση του καθώς αντικρίζει τα μωρά.)

Άρμυστρονγκ: Τα βλέπεις;

Όλντριν: Είναι...

Άρμυστρονγκ: Τι βλέπεις; Πες μου!

Όλντριν: Μωρά...

Άρμυστρονγκ: Ναι...

Όλντριν: Είναι μωρά, Νηλ!

Άρμυστρονγκ: Το ξέρω...

Όλντριν: Μωρά στη Σελήνη; *(Αφήνει τη σημαία να πέσει στο έδαφος.)* Κι αυτός ο απόκοσμος ήχος.

Άρμυστρονγκ: Λες να πεθάνουμε;

Όλντριν: Αποκλείεται.

Άρμυστρονγκ: Μήπως συντριφτήκαμε στο Φεγγάρι;

Όλντριν: Θα το θυμόμασταν.

Άρμυστρονγκ: Άρα δεν είμαστε νεκροί.

Όλντριν: Έτσι νομίζω.

Άρμστρονγκ: Κι αν δεν θυμόμαστε το θάνατό μας;

Όλντριν: Αποκλείεται.

Άρμστρονγκ: Από το σοκ...

Όλντριν: Αφού βρισκόμαστε στη Σελήνη...

Άρμστρονγκ: Κι αν η Σελήνη είναι... ο Άλλος Κόσμος;

Όλντριν: Μα τι λες;

Άρμστρονγκ: Έτσι πίστευαν οι αρχαίοι πολιτισμοί.

Όλντριν: Αποκλείεται.

Άρμστρονγκ: Πως είσαι σίγουρος; Κανείς δεν είχε δει τη σκοτεινή πλευρά.

Όλντριν: Και οι φωτογραφίες των Σοβιετικών;

Άρμστρονγκ: Μοντάζ.

Όλντριν: Δηλαδή ισχυρίζεσαι ότι...

Άρμστρονγκ: Η Σελήνη (Παύση) είναι ο Παράδεισος.

Όλντριν: Η Κόλαση θέλεις να πεις.

Άρμστρονγκ: Έστω... η Κόλαση.

Όλντριν: Και που είναι τότε οι νεκροί;

Άρμστρονγκ: Δεν ξέρω. Εκτός αν οι νεκροί (Παύση) είναι τα μωρά.

Όλντριν: Τι ατιμωτικό...

Άρμστρονγκ: Μια κατάσταση υπέρτατης ευδαιμονίας. Χωρίς φόβους και ελπίδες...

Όλντριν: Δεν πιστεύω στη ζωή μετά τον θάνατο.

Άρμστρονγκ: Πως;

Όλντριν: Δεν υπάρχει τίποτα μετά.

Άρμστρονγκ: Και τι είναι τότε όλα αυτά;

Όλντριν: Δεν ξέρω. Ίσως ένα παιχνίδι του μυαλού μας.

Άρμστρονγκ: Δεν σε καταλαβαίνω.

Όλντριν: Όταν πεθαίνουμε ο εγκέφαλός μας συνεχίζει να λειτουργεί. Οι τελευταίες σκέψεις μας σχετίζονται με ότι είχε μονοπωλήσει τη ζωή μας. Η Σελήνη στην περίπτωση μας.

Άρμστρονγκ: Και τα μωρά;

Όλντριν: Ένα σύμβολο που σχετίζεται με τη ζωή και τον θάνατο. Ο εγκέφαλος μας γνωρίζει πως πεθαίνουμε. Έτσι προβάλλει αυτήν την αλλόκοτη εικόνα.

Άρμστρονγκ: Είσαι δηλαδή μια εικόνα που δημιουργεί το μυαλό μου;

Όλντριν: Το αντίθετο. Εσύ είσαι κατασκεύασμα του νου μου.

Άρμστρονγκ: Σε πληροφορώ πως έχω ακόμα συνείδηση.

Όλντριν: Κι εγώ επίσης.

Άρμστρονγκ: *(Ξεσπάει σε γέλια.)* Είναι όλα τόσο παράλογα.

Όλντριν: Το ξέρω.

Άρμστρονγκ: Αν πεθάναμε...

Όλντριν: Ναι;

Άρμστρονγκ: Είμαστε οι πρώτοι νεκροί μακριά από τη Γη.

Όλντριν: Πρωτοπόροι και σε αυτό.

Άρμστρονγκ: Εγώ πάντως, νεκρός ή ζωντανός, θα κάνω το καθήκον μου. *(Σηκώνει τη σημαία. Τη ξετυλίγει, την καρφώνει και τη στερεώνει στο έδαφος.)* Εις το όνομα του Θεού και του Προέδρου Νίξον. Ανακηρύσσω τη Σελήνη επικράτεια των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Και τα μωρά της *(Παύση)* πολίτες τους.

3.

(Ο Μάνουελ Τρις κατεβαίνει τις σκάλες. Ακούγεται κι αυτού η φωνή από την ενδοεπικοινωνία.)

Τρις: Νηλ; Μπαζ; Με λαμβάνετε;

Άρμστρονγκ: Ναι, Μάνουελ! Σε ακούμε!

Τρις: Επιτέλους! Τι μουσική είναι αυτή; (Γιατάει στο έδαφος, γυρίζει και βλέπει τα μωρά.) Θεέ και κύριε!

Άρμστρονγκ: Τι βλέπεις;

Τρις: Μωρά... Αμέτρητα μωρά...

Όλντριν: Οπότε όλοι βλέπουμε την ίδια εικόνα.

Άρμστρονγκ: Άρα δεν είμαστε νεκροί. Ούτε τρελοί.

Όλντριν: Έχεις δίκιο.

Τρις: Το ήξερα! Το ήξερα!

Άρμστρονγκ: Ποιο πράγμα;

Τρις: Δεν είμαστε μόνοι στο σύμπαν!

Άρμστρονγκ: Έτσι φαίνεται.

Τρις: Η μεγαλύτερη ανακάλυψη στην ιστορία της ανθρωπότητας. Όλα θα αλλάξουν τώρα. Χιούστον με λαμβάνεις; Δεν είμαστε μόνοι. Στη Σελήνη υπάρχουν μωρά. Με ακούς Χιούστον;

Άρμστρονγκ: Δεν υπάρχει επαφή με τη Γη. Ούτε με το Κολούμπια.

Τρις: Τι να φταίει;

Όλντριν: Κάτι διέκοψε την επικοινωνία. Μάλλον ότι δημιουργεί τη μουσική.

Τρις: Τα μωρά φαίνονται άνακα.

Όλντριν: Μην κρίνεις από τα μωρά στη Γη.

Τρις: Ζητώ άδεια να τα εξετάσω.

Άρμστρονγκ: Ίσως είναι επικίνδυνο.

Τρις: Αναλαμβάνω την ευθύνη.

Άρμστρονγκ: Πρέπει να πάρουμε άδεια από τη Γη.

Όλντριν: Ας παραβλέψουμε το πρωτόκολλο. Εδώ υπάρχουν μωρά. Εξωγήινα μωρά. Πρέπει να ερευνήσουμε την κατάσταση.

Τρις: Ναι. Το οφείλουμε στην ανθρωπότητα.

Όλντριν: Δεν υπάρχει επικοινωνία. Οπότε είμαστε κύριοι των πράξεών μας.

Άρμστρονγκ: Λάθος.

Όλντριν: Γιατί;

Άρμστρονγκ: Ότι συμβεί είναι ευθύνη του κυβερνήτη.

Όλντριν: Και τι προτείνεις να κάνουμε;

Άρμστρονγκ: Δεν ξέρω. Δεν ήμουν προετοιμασμένος για κάτι τέτοιο.

Τρις: Σκοπός μας ήταν να εξερευνήσουμε τη Σελήνη. Ας το κάνουμε λοιπόν.

Άρμστρονγκ: Αντί για πέτρες βρήκαμε μωρά. Φαντάζομαι καταλαβαίνετε τη διαφορά.

Όλντριν: Φυσικά Νηλ. Όμως δεν έχουμε άλλη επιλογή.

(Ακούγεται η φωνή του Καλλιεργητή στην ενδοεπικοινωνία. Για όσο μιλάει σταματάει η μουσική.)

Καλλιεργητής: Βγάλτε τις στολές σας.

Όλντριν: Το ακούσατε;

Τρις: Μιλάνε... Μιλάνε τη γλώσσα μας...

Άρμστρονγκ: Εδώ κυβερνήτης Άρμστρονγκ. Με ακούτε;

Τρις: Θεέ μου! Η πρώτη επαφή με νοήμον ον.

Άρμστρονγκ: Μπορεί να είναι από τη Γη.

Τρις: Αφού ζήτησε να βγάλουμε τις στολές μας.

Άρμστρονγκ: Χιούστον με ακούς; Κολούμπια;

Όλντριν: Τίποτα. Μονάχα η αλλόκοτη μουσική.

Τρις: Η εντολή δεν ήταν από τη Γη.

Άρμστρονγκ: Επανέλαβε; Τι θέλεις να κάνουμε;

Όλντριν: Δεν απαντάει.

Τρις: Μήπως πρέπει (*Γιάυση*) να υπακούσουμε στη φωνή;

Όλντριν: Μα τι λες; Θα πεθάνουμε ακαριαία.

Άρμστρονγκ: Ψυχραιμία Μάνουελ. Μην ξεχνάς την εκπαίδευσή σου. Χωρίς κοινή λογική δεν θα επιβιώσουμε.

Καλλιεργητής: Βγάλτε τις στολές σας.

Όλντριν: Να το πάλι.

Άρμστρονγκ: Ποιος είσαι; Απάντησέ μου. Είμαι ο κυβερνήτης Νηλ Άρμστρονγκ. Ήρθαμε εδώ εν ειρήνη. (*Περιμένουν. Δεν λαμβάνουν απάντηση.*)

Τρις: Λες να είναι κάποιο από τα μωρά;

Όλντριν: Ότι κι αν είναι έχει τηλεπαθητικές ιδιότητες. Ίσως διαβάζει τη σκέψη μας.

Άρμστρονγκ: Κι αν έχουν ανώτερη τεχνολογία;

Τρις: Είναι κι αυτό μια πιθανή εκδοχή.

Άρμστρονγκ: Για αυτό μπορούν να παρεμβαίνουν στις επικοινωνίες μας.

Όλντριν: Δείτε τα. (*Τους δείχνει τα μωρά.*) Σας φαίνονται ικανά να αναπτύξουν τεχνολογία;

Άρμστρονγκ: Κι αν δεν είναι η κυρίαρχη φυλή στη Σελήνη;

Τρις: Πολύ πιθανό.

Όλντριν: Τότε θα είχαν έρθει πρώτοι στον πλανήτη μας.

Τρις: Θα το ξέραμε, σωστά Νηλ;

Άρμστرونγκ: Ναι. Έτσι πιστεύω.

Όλντριν: Οπότε πρόκειται για κάποιο είδος τηλεπάθειας.

Καλλιεργητής: Βγάλτε τις στολές σας.

Τρις: Ποιος είσαι; Και γιατί ζητάς να βγάλουμε τις στολές μας; Αν το κάνουμε, θα πεθάνουμε. Απάντησε μας. Είμαστε φίλοι.

Όλντριν: Θέλουν να μας εξοντώσουν. Γνωρίζουν πως θα πεθάνουμε χωρίς τις στολές.

Τρις: Γιατί να μην εμπιστευτούμε τη φωνή;

Όλντριν: Μάνουελ, ακούς τι λες; Θα πεθάνεις χωρίς οξυγόνο.

Άρμστρονγκ: Ίσως πρέπει να φύγουμε.

Όλντριν: Δεν είμαστε δειλοί.

Άρμστρονγκ: Προέχει να επιβιώσουμε.

Όλντριν: Ενώ έχουμε κάνει τη μεγαλύτερη ανακάλυψη στην ιστορία της ανθρωπότητας;

Άρμστρονγκ: Αν πεθάνουμε δεν θα το μάθει κανείς.

Όλντριν: Πρέπει να τα εξετάσουμε. Να πάρουμε δείγμα.

Άρμστρονγκ: Να κόψουμε ένα μωρό;

Όλντριν: Αλλιώς δεν θα μας πιστέψουν.

Άρμστρονγκ: Θα βγάλουμε φωτογραφίες.

Όλντριν: Πολλοί θα ισχυριστούν πως είναι μοντάζ.

(Όσο μιλάνε ο Τρις έχει απομακρυνθεί και αφαιρέσει το πάνω μέρος της στολής του.)

Άρμστρονγκ: Τι κάνεις εκεί; Θα πεθάνεις;

Όλντριν: Μάνουελ! Σταμάτα! *(Πάει να τον σταματήσει αλλά ο Άρμστρονγκ τον εμποδίζει.)*

Άρμστρονγκ: Είναι αργά Μπαζ. Δεν μπορεί πλέον να έρθει μαζί μας. Αν ποτέ επιστρέψουμε...

Άρμστρονγκ: Είναι συνάδελφός μας.

Όλντριν: Θα έχει εκτεθεί σε μικρόβια.

(Η φωνή του ακούγεται πλέον κανονικά. Δεν μπορούν όμως να τον ακούσουν.)

Τρις: Δείξτε εμπιστοσύνη στη φωνή. Είμαι καλά.

(Ακούγεται ακόμα εντονότερα η συμπαντική μουσική. Οι αστροναύτες παρακολουθούν τον Τρις, ο οποίος δεν δείχνει να επηρεάζεται από την έλλειψη οξυγόνου. Τους κάνει νόημα πως είναι καλά.)

Όλντριν: Τι στην κόλαση συμβαίνει, Νηλ;

Άρμστρονγκ: Δεν μπορεί...

Όλντριν: Αναπνέει στο Φεγγάρι...

Άρμστρονγκ: Χιούστον... Δεν ξέρω αν με ακούτε... Αναφέρω πως... οι άνθρωποι αναπνέουν στη Σελήνη. Ο αστροναύτης Μάνουελ Τρις έχει αφαιρέσει εδώ και ώρα το πάνω μέρος από το σιάφανδρό του. Δείχνει καλά στην υγεία του.

4.

(Ο Τρις κάνει νοήματα στον Άρμστρονγκ και τον Όλντριν να βγάλουν τις στολές τους. Εκείνοι διστάζουν.)

Όλντριν: Κάνει νόημα να τις βγάλουμε.

Άρμστρονγκ: Δεν πρέπει να το ρισκάρουμε.

Όλντριν: Αφού μπορεί ο Μάνουελ, θα μπορούμε κι εμείς.

Άρμστρονγκ: Θα έχει επιπτώσεις στην υγεία μας.

Όλντριν: Δεν είμαστε δειλοί.

Άρμστρονγκ: Σημασία έχει να επιζήσουμε.

Όλντριν: Ακόμα σκέφτεσαι τις ζωές μας; Σοβαρά; Μια τέτοια στιγμή;

Άρμστρονγκ: Είναι μεγάλο το ρίσκο.

Καλλιεργητής: Βγάλτε τις στολές σας.

Όλντριν: Επιμένει.

Άρμστρονγκ: Ναι.

Όλντριν: Δεν πρόκειται αλλιώς να εμφανιστεί.

Άρμστρονγκ: Έχεις την άδειά μου να τη βγάλεις αν θέλεις.

Όλντριν: Κι εσύ;

Άρμστρονγκ: Δεν ξέρω...

Όλντριν: Θα το κάνω. *(Αρχίζει να βγάζει τη στολή του.)*

Άρμστρονγκ: Μπαζ... Ίσως έχει δίκιο. Δεν ξέρω αν θα έχει η ανθρωπότητα άλλη ευκαιρία. Χιούστον, δεν ξέρω αν με ακούτε. Αναφέρω πως αποφασίσαμε να βγάλουμε τις στολές μας ακολουθώντας την εντολή της φωνής. Για την ανθρωπότητα. Για τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Αν αυτό είναι το τέλος, πείτε στις οικογένειές μας πως τους αγαπάμε. Να μας θυμάστε.

(Βγάζουν τις στολές του. Πλέον οι φωνές τους ακούγονται κανονικά. Η μουσική διακόπτεται.)

Τρις: Μη φοβάστε. Είμαι καλά. Δεν μπορώ να το πιστέψω.. Αναπνέουμε στη Σελήνη.

Άρμστρονγκ: Μην παραικούσεις ξανά τις εντολές μου.

Τρις: Συγνώμη Νηλ. Έπρεπε...

Άρμστρονγκ: Όσα γνωρίζουμε είναι λάθος λοιπόν...

Όλντριν: Η Σελήνη είναι γεμάτη εκπλήξεις.

Τρις: Φαντάσου το υπόλοιπο σύμπαν.

Άρμστρονγκ: Θα μας πιστέψουν όταν γυρίσουμε;

Όλντριν: Αν γυρίσουμε...

Άρμστρονγκ: Χωρίς αποδείξεις; Θα νομίζουν πως τρελαθήκαμε.

Όλντριν: Μα που είναι;

Άρμστρονγκ: Λέτε να είναι παγίδα;

Όλντριν: Παίζουν μαζί μας. Μας φέρονται σαν πειραματόζωα.

Τρις: Θα έρθουν.

Όλντριν: Τους βλέπεις πουθενά; *(φωνάζει)* Που είστε; Εμφανιστείτε!

Άρμστρονγκ: Ηρέμησε.

Όλντριν: Συγνώμη. Απλά...

Άρμστρονγκ: Όλα θα πάνε καλά.

Όλντριν: Αμφιβάλλω.

Άρμστρονγκ: *(Μονολογεί χαμηλόφωνα.)* Κι εγώ.

(Ο Άρμστρονγκ τους κάνει νόημα να κάνουν ησυχία. Τους πιάνει από τους καρπούς. Βλέπουν τον Καλλιεργητή να τους πλησιάζει. Είναι ανθρωπόμορφος. Ο Άρμστρονγκ

κάνει ένα βήμα μπροστά και του προτείνει το χέρι. Ωστόσο ο Καλλιεργητής δεν ανταποδίδει για να γίνει η χειραψία.)

Καλλιεργητής: Είστε οι απεσταλμένοι της ανθρωπότητας;

Άρμστρονγκ: Ονομάζομαι Νηλ Άρμστρονγκ. Είμαι αρχηγός της αποστολής. Ήρθαμε εδώ εν ειρήνη.

Καλλιεργητής: Είστε οι απεσταλμένοι της ανθρωπότητας;

Άρμστρονγκ: Ναι, είμαστε.

Καλλιεργητής: Γιατί αργήσατε;

Άρμστρονγκ: Αργήσαμε;

Καλλιεργητής: Σας περιμένω εδώ και αιώνες.

Άρμστρονγκ: Δεν το ξέραμε... (Ο Καλλιεργητής δεν απαντάει. Κοιτάζει τον Άρμστρονγκ ανέκφραστος.) Δεν είχαμε τη τεχνολογία... Μόλις την τελευταία δεκαετία μπορέσαμε να...

Καλλιεργητής: Καθυστερήσατε. Στον ίδιο χρόνο υπαρχής άλλοι πολιτισμοί κάνουν τριπλάσια πρόοδο.

Τρις: Υπάρχουν κι άλλοι;

Καλλιεργητής: Φυσικά.

Τρις: Ποιοι; Που;

Καλλιεργητής: Σε όλο το σύμπαν.

Άρμστρονγκ: Έχουμε κάνει μεγάλα βήματα τα τελευταία χρόνια.

Καλλιεργητής: Η φυλή σας δεν έχει ακόμα ενηλικιωθεί. Μετά από τόσες χιλιετίες υπαρχής. Κι ας έχετε έναν εξάισιο πλανήτη.

Τρις: Είσαι ο Θεός;

Καλλιεργητής: Εξαρτάται.

Τρις: Από τι;

Καλλιεργητής: Το πως αντιλαμβάνεσαι το θείο.

Τρις: Είσαι η ανώτερη δύναμη;

Καλλιεργητής: Σε καμία περίπτωση.

Τρις: Ο Δημιουργός μας;

Καλλιεργητής: Όχι.

Τρις: Επηρεάζεις τις ζωές μας;

Καλλιεργητής: Μπορώ. Αλλά δεν παρεμβαίνω.

Όλντριν: Ποιος είσαι λοιπόν;

Καλλιεργητής: Ο καλλιεργητής του είδους σας.

Τρις: Τα μωρά...

Καλλιεργητής: Ακριβώς.

Άρμυστρονγκ: Μα αυτά είναι στη Σελήνη. Κι εμείς στη Γη.

Καλλιεργητής: Σε κάθε μωρό βρίσκεται η ψυχή ενός ανθρώπου.

Όλντριν: Η ψυχή είναι οι λειτουργίες του εγκεφάλου μας.

Καλλιεργητής: Μιλάω με ανθρώπινους όρους, κύριε Όλντριν. Για να σας βοηθήσω να καταλάβετε. Η ενέργεια στην οποία αναφέρομαι είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο και ισχυρό από τον ασαφή όρο «ψυχή» που χρησιμοποιείτε.

Όλντριν: Πως ξέρεις το όνομά μου;

Καλλιεργητής: Ξέρω τα πάντα.

Όλντριν: Αποκλείεται.

Τρις: Δηλαδή τα μωρά είναι (Παύση) τα πραγματικά σώματά μας;

Καλλιεργητής: Ας πούμε πως έχετε δύο σώματα. Το φθαρτό γήινο και το αιώνιο αστρικό. Το γήινο εξαρτάται από την ενέργεια που του στέλνει το αστρικό.

Άρμστρονγκ: Και ποιος είναι ο δημιουργός μας;

Καλλιεργητής: Εκείνοι που έσπειραν τη ζωή στη Γη.

Άρμστρονγκ: Μια άλλη φυλή;

Καλλιεργητής: Ναι.

Άρμστρονγκ: Και που βρίσκονται;

Καλλιεργητής: Σε όλο το σύμπαν. Ίσως και στα υπόλοιπα.

Άρμστρονγκ: Υπάρχουν κι άλλα σύμπαντα;

Καλλιεργητής: Έτσι πιστεύουν.

Όλντριν: Πως ονομάζονται οι δημιουργοί μας;

Καλλιεργητής: Έχουν πολλά ονόματα.

Όλντριν: Όπως;

Καλλιεργητής: Αδύνατο να προφερθούν σε ανθρώπινη γλώσσα.

Ίρις: Και ξέρουν; Για την πορεία της φυλής μας;

Καλλιεργητής: Δεν έχουν επιστρέψει.

Ίρις: Θα έρθουν όμως;

Καλλιεργητής: Άγνωστες οι βουλές τους.

Άρμστρονγκ: Εσύ τι είσαι;

Καλλιεργητής: Σας είπα. Ο καλλιεργητής.

Άρμστρονγκ: Ανήκεις σε άλλη φυλή;

Καλλιεργητής: Είμαι κι εγώ δημιούργημά τους.

Ίρις: Είμαστε δηλαδή αδέρφια;

Καλλιεργητής: Είστε αδέρφια με τα ζώα του πλανήτη σας;

Τρις: Ναι.

Άρμστρονγκ: Όχι.

Όλντριν: Μας θεωρείς κατώτερους.

(Ο Καλλιερρητής δεν απαντάει. Ο Όλντριν δαγκώνει το χέρι του και τον κοιτάζει επίμονα.)

Τρις: Και ποιο είναι το σχέδιο τους για μας;

Καλλιερρητής: Δεν ξέρω. Μπορεί και να μην υπάρχει σχέδιο.

Τρις: Τότε γιατί μας έσπειραν;

Καλλιερρητής: Γιατί είναι οι δημιουργοί της ζωής.

Τρις: Μπορεί να θέλουν να γεμίσουν το σύμπαν με διάφορες φυλές.

Όλντριν: Ή να προκαλέσουν τον δικό τους δημιουργό. Να φανούν ανώτεροί του.

Τρις: Αυτό θα προϋπόθετε ότι τα δημιουργήματά τους θα τους ξεπεράσουν.

Άρμστρονγκ: Όπως εμείς;

Όλντριν: Και γιατί να πιστέψουμε όσα λες; Είναι τόσο παράλογα;

Καλλιερρητής: Δεν λέω ψέματα. Δεν είναι στη φύση μου.

(Ακούγεται το κλάμα ενός μωρού, το οποίο σταματάει απότομα. Ο Καλλιερρητής πηγαίνει από πάνω του.)

Όλντριν: *(στον Άρμστρονγκ)* Δεν τον εμπιστεύομαι.

Άρμστρονγκ: Ηρέμησε. Βρισκόμαστε χωρίς στολές στη Σελήνη. Με ένα ανώτερο εξωγήινο ον. Νομίζω πως οι ζωές και η επιστροφή μας *(Παύση)* είναι στα χέρια του.

Όλντριν: Μην τον ξαναπείς ανώτερο.

Άρμστρονγκ: Ας δούμε τι συμβαίνει.

(Πηγαίνουν δίπλα στον Καλλιερρητή.)

Ίρις: Τι έπαθε;

Καλλιεργητής: Πέθανε.

5.

(Οι αστροναύτες πάνε πάνω από το μωρό. Το κοιτούν με περιέργεια.)

Τρις: Το βλέμμα του...

Άρμστρονγκ: Ο θάνατος Μάνουελ. Ο θάνατος.

Τρις: Τόσο τρομερός...

Καλλιεργητής: Δεν αξίζει τη λύπησή σας.

Άρμστρονγκ: Γιατί;

Καλλιεργητής: Υπήρξε βιαστής. Της ίδιας του της κόρης.

Όλντριν: Αυτό το μωρό;

Καλλιεργητής: Ναι.

Όλντριν: Που το ξέρεις;

Καλλιεργητής: Σας το είπα και πριν. Παρακολουθώ τις ζωές σας.

Άρμστρονγκ: Πως;

Καλλιεργητής: Μέσα από τα μωρά.

Όλντριν: Αποκλείεται. Είμαστε δισεκατομμύρια.

Καλλιεργητής: Οι πνευματικές μου ικανότητες είναι πολύ ισχυρές. Μπορώ να είμαι πανταχού παρών.

Όλντριν: Απόδειξέ το.

Καλλιεργητής: Το όνομά της ήταν Λούνα.

Όλντριν: Σταμάτα.

Καλλιεργητής: Και ήταν μητέρα του δεύτερου άνδρα που πάτησε στη Σελήνη.

Τρις: Η μητέρα σου; Λεγόταν Λούνα;

Καλλιεργητής: Αυτοκτόνησε. Επειδή δεν άντεχε την επιτυχία του γιου της.

Τρις: Μπαζ...

Καλλιεργητής: Πως γίνεται να ζηλεύει μια μάνα το ίδιο της το παιδί;

Όλντριν: Μητέρα... (Δαγκώνει το χέρι του.)

Καλλιεργητής: Εκείνη έλεγαν Λούνα. Το φεγγάρι ήταν δική της επικράτεια. Όχι του γιου της.

Άρμστρονγκ: Είναι αλήθεια;

Τρις: Λυπάμαι φίλε.

Όλντριν: Αφήστε με ήσυχο. Δεν θέλω να τη θυμάμαι.

Καλλιεργητής: Οι αδυναμίες σας. Αυτές σας κάνουν ενδιαφέροντα όντα. Κρίμα που δεν μπορείτε να τις ελέγξετε.

Άρμστρονγκ: Έχουμε κάνει πρόοδο τα τελευταία χρόνια.

Καλλιεργητής: Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, το Ολοκαύτωμα και τόσα άλλα.

Άρμστρονγκ: Οι Ναζί φταίνε για όλα. Οι Ναζί.

Καλλιεργητής: Είναι η φύση σας. Είστε εξαρτημένοι από το φόνο και την εξουσία. Από τους πρωτόγονους μέχρι και σήμερα. Στην αρχή σας παρακολουθούσα με ενδιαφέρον. Το ξέρω πως χρειάζεται χρόνος για να ωριμάσει ένας πολιτισμός. Κάποια στιγμή το κατάλαβα όμως. Δεν θα αλλάξετε.

Τρις: Εξαιτίας του Παγκοσμίου Πολέμου;

Καλλιεργητής: Πολύ νωρίτερα. Μετά την κατάκτηση του Νέου Κόσμου και τις γενοκτονίες που ακολούθησαν.

Τρις: Δεν είμαστε όλοι σατανικοί. Λαοί πολέμησαν για την ελευθερία. Όχι μόνο τη δική τους αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας. Γυναίκες και άνδρες αφιέρωσαν τις ζωές τους σε ανώτερα ιδανικά. Για έναν καλύτερο κόσμο.

Καλλιεργητής: Όπως εσείς;

Άρμστρονγκ: Ναι. Βάλαμε τις ζωές μας σε κίνδυνο. Για να δείξουμε στο είδος μας ότι οι δυνατότητές μας είναι απεριόριστες.

Καλλιεργητής: Ψεύτη.

Άρμστρονγκ: Πως;

Καλλιεργητής: Δεν το κάνετε για την ανθρωπότητα.

Άρμστρονγκ: Αλλά;

Καλλιεργητής: Για τη χώρα σας. Για να δείξετε σε όλο τα έθνη ότι είστε οι ισχυρότεροι.

Άρμστρονγκ: Αγαπάμε τη χώρα μας. Που είναι το κακό; Όμως νοιαζόμαστε και για το είδος μας.

Καλλιεργητής: Για τη δόξα. Για να γίνετε ήρωες. Για να μείνετε στη μνήμη των ανθρώπων.

Τρις: Είσαι αυστηρός μαζί μας.

Καλλιεργητής: Σας παρακολουθώ από την πρώτη στιγμή. Έχω βιώσει όλες τις ζωές σας. Σε κάθε εποχή. Ξέρω πως σκεφτόταν ένας πρωτόγονος που έτρωγε ρίζες. Ένας Αιγύπτιος δούλος. Ένας Έλληνας φιλόσοφος. Ένας μεταλλωρύχος στην Αγγλία. Ένας Γερμανός στρατιώτης που εκτελούσε αθώους χωρικούς.

Τρις: Άρα θα έχεις δει και τη φωτεινή πλευρά του ανθρώπου.

Καλλιεργητής: Για αυτό πήρατε πίστωση χρόνου.

Άρμστρονγκ: Πίστωση; Για ποιο πράγμα;

Καλλιεργητής: Έχετε μείνει στάσιμοι. Στην εφηβική σας ηλικία. Σε ένα φαύλο κύκλο ατελείωτων συρράξεων που θα οδηγήσουν αργά ή γρήγορα στην καταστροφή σας. Σας περιμένα χρόνια. Να σας ειδοποιήσω. Μήπως και αλλάξατε κάτι.

Άρμστρονγκ: Εδώ είμαστε.

Καλλιεργητής: Τώρα είναι αργά.

Τρις: Μπορούμε να αλλάξουμε.

Καλλιεργητής: Έχω πάρει την απόφασή μου.

Άρμστρονγκ: Που είναι;

Καλλιεργητής: Να καταστρέψω τις καλλιέργειες.

(Ακούγεται το κλάμα ενός μωρού)

6.

Άρμστρονγκ: Μα αυτό θα είναι...

Όλντριν: Το τέλος της ανθρωπότητας.

Ίρις: Θα πεθάνουν εκατομμύρια.

Καλλιεργητής: Μικρό το τίμημα για την ελευθερία μου.

Όλντριν: Αυτό είναι; Θέλεις να μας ξεφορτωθείς.

Καλλιεργητής: Μην προσποιείστε, κύριε Όλντριν. Χαίρεστε με την απόφασή μου.

Όλντριν: Εγώ; Γιατί;

Καλλιεργητής: Επειδή μισείτε το είδος σας.

Ίρις: Μπαζ...

Όλντριν: Δεν είναι αλήθεια.

Καλλιεργητής: Λόγω της μητέρα σας.

Όλντριν: Μην μιλάς για αυτή.

Καλλιεργητής: Σας το είπα και πριν. Ξέρω τα πάντα. Για όλους σας.

Ίρις: Ξέρεις;

Άρμστρονγκ: Και τι θα πεις στους δημιουργούς μας;

Καλλιεργητής: Δεν πρόκειται να επιστρέψουν.

Άρμστρονγκ: Πως είσαι σίγουρος;

Ίρις: Θα θελήσουν να δουν την εξέλιξή μας.

Καλλιεργητής: Σας έχουν ξεχάσει.

Άρμστρονγκ: Εμάς; Αποκλείεται.

Καλλιεργητής: Πως το ξέρεις;

Άρμστρονγκ: Το υποθέτω...

Τρις: Αν αδιαφορούσαν, δεν θα μας έδιναν τη Γη. Έναν εξαιρετικό, όπως ο ίδιος είπες, πλανήτη.

Καλλιεργητής: Δεν σας την έδωσαν.

Άρμστρονγκ: Είναι ο πλανήτης μας.

Καλλιεργητής: Η σοδειά ανήκει στο χωράφι. Όχι το χωράφι στη σοδειά.

Άρμστρονγκ: Θα έρθουν. Να δουν τη σοδειά του εξαίσιου χωραφιού.

Καλλιεργητής: Ο σπόρος ήταν ελαττωματικός.

Όλντριν: Δεν το γνωρίζουν.

Άρμστρονγκ: Δυνατός όμως. Αρκετά δυνατός για να φυτρώσει. Τα άλλα χωράφια ίσως έμειναν χέρσα.

Καλλιεργητής: Εσείς οι άνθρωποι. Τόσο εγωκεντρικοί.

Τρις: Για αιώνες νομίζαμε πως ήμασταν μόνοι.

Καλλιεργητής: Αν ένας γεωργός ρίξει ένα κουβά σπόρους σε ένα χωράφι, γίνεται να φυτρώσει μόνο ένας;

Τρις: Αυτό είμαστε δηλαδή; Ένας σπόρος πεταμένος τυχαία;

Καλλιεργητής: Ανάμεσα σε εκατομμύρια άλλους.

Άρμστρονγκ: Ένας ξεχωριστός σπόρος. Που έκρυβε μέσα του τη ζωή.

Καλλιεργητής: Τη ζωή ζιζανίων που πρέπει να ξεπατωθούν.

Τρις: Έτσι μας βλέπεις;

Άρμστρονγκ: Τα ζιζάνια φυτρώνουν τυχαία. Εμάς μας έσπειραν... Μας καλλιεργήσαν...

Όλντριν: Κάθε λάθος οφείλετε στον καλλιεργητή.

Καλλιεργητής: Σας είπα. Απαγορεύεται να παρεμβώ.

Όλντριν: Όπως και να μας καταστρέφεις. (Ο Καλλιεργητής δεν απαντά.) Έχεις την άδειά τους να μας ξεριζώσεις; Πες μου! Το έχεις;

Καλλιεργητής: Δεν σας αφορά.

Όλντριν: Δεν την έχεις. Παραδέξου το.

Καλλιεργητής: Είναι απόντες.

Όλντριν: Θα το μάθουν.

Καλλιεργητής: Δεν θα ασχοληθούν.

Τρις: Με το δημιούργημά τους;

Καλλιεργητής: Δεν είστε ξεχωριστοί.

Τρις: Για σένα όμως; Τόσους αιώνες μας καλλιεργείς. Είμαστε και δικά σου δημιουργήματα.

Καλλιεργητής: Για αυτό κι έχω το δικαίωμα να σας ξεριζώσω.

Άρμστρονγκ: Τόσος μόχθος... Τόσος χρόνος... Όλα χαμένα;

Τρις: Είμαστε (Παύση) παιδιά σου.

Καλλιεργητής: Δεν είμαι άνθρωπος για να με συγκινήσετε.

Τρις: Είσαι. Μας παρακολουθείς για αιώνες. Έχεις ταυτιστεί μαζί μας.

Άρμστρονγκ: Παραδέξου το.

Τρις: Νιώθεις και σκέφτεσαι ως άνθρωπος.

Καλλιεργητής: Τότε θα σας είχα καταστρέψει νωρίτερα.

Τρις: Πως θα μπορέσεις να προκαλέσεις τόσο πόνο;

Καλλιεργητής: Εσείς; Πως μπορείτε;

Τρις: Εμείς...

Καλλιεργητής: Έχετε κάνει θηριωδίες. Στο ίδιο σας το είδος. Πως ζητάτε από έναν ξένο να σας λυπηθεί;

Όλντριν: Εμείς είμαστε άνθρωποι. Κατώτερα πλάσματα όπως ο ίδιος είπες...

Καλλιεργητής: Έχω πάρει την απόφασή μου.

Τρις: Σίγουρα θα έχεις δεθεί με κάποιους. Ίσως... ένα αγόρι στην Ινδία που φροντίζει την άρρωστη μητέρα του.

Άρμστρονγκ: Ή ένα ζητιάνο... που προσφέρει το ελάχιστο φαγητό του σε έναν ηλικιωμένο άστεγο.

Τρις: Θα τους κάνουν να πονέσουν;

Καλλιεργητής: Δεν θα πονέσουν.

Τρις: Πως; Άλλαξες γνώμη;

Καλλιεργητής: Όχι.

Όλντριν: Τότε;

Καλλιεργητής: Ο κάθε θάνατος θα είναι ακαριαίος. Δεν θα υποφέρετε.

Άρμστρονγκ: Σε παρακαλώ! Τα παιδιά μου...

Τρις: Τα παιδιά όλου του κόσμου.

Άρμστρονγκ: Αυτά θα τα αλλάξουν όλα.

Καλλιεργητής: Τίποτα δεν θα αλλάξει.

Όλντριν: Που το ξέρεις;

Καλλιεργητής: Μπορώ να προβλέψω την εξέλιξη σας.

Άρμστρονγκ: Πες μας τότε. Τι θα ακολουθήσει;

Καλλιεργητής: Ξέρετε.

Άρμστρονγκ: Πως γίνεται να είσαι απόλυτα σίγουρος;

Καλλιεργητής: Θα σώσω το είδος σας. Από τον πόνο. Τον φόβο. Την ταπεινωτική αυτό-εξόντωση. Για αιώνες θα υποφέρετε. Το ξερίζωμα είναι μια πράξη ελέους. Μια πράξη αγάπης.

Όλντριν: Δεν θέλουμε το έλεος σου.

Καλλιεργητής: Για να υποφέρει το είδος σας, κύριε Όλντριν;

Όλντριν: Δεν μισώ το είδος μου.

Άρμστρονγκ: Άσε μας ελεύθερους. Να εξελιχθούμε ή να καταστραφούμε.

Καλλιεργητής: Και ο πλανήτης; Θα του πάρει αιώνες να αναρρώσει. Πως θα φυτευτεί η νέα σοδειά;

Όλντριν: Θες να μας αντικαταστήσεις;

Τρις: Πως θα μπορέσεις;

Όλντριν: Τώρα καταλαβαίνω. Θέλεις να γίνεις θεός. Να ξεπεράσεις τους δημιουργούς σου.

Καλλιεργητής: Δεν έχω την ικανότητα.

Όλντριν: Λες ψέματα.

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ να πω ψέματα. Δεν είναι στη φύση μου.

Τρις: Τότε;

Καλλιεργητής: Είναι κρίμα ένα τέτοιο χωράφι να μείνει χέρσο. Χωρίς ευφυή ζωή.

Άρμστρονγκ: Αν ξεριζώσουμε (Παύση) κάποιους επιλεγμένους ανθρώπους;

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ να παρεμβώ.

Άρμστρονγκ: Εμείς όμως; Μπορούμε;

Όλντριν: Σωστά. Ξέρεις ποιους πρέπει να ξεφορτωθούμε. Θα μας δείξεις τα μωρά κι εμείς... θα πράξουμε αναλόγως.

Τρις: Πως; Θα σκοτώσετε τους συνανθρώπους σας;

Όλντριν: Αν χρειαστεί. Εκείνους που το αξίζουν. Θα είναι λυτρωτικό. Ίσως και (Παύση) (μονολογεί χαμηλόφωνα) απολαυστικό...

Καλλιεργητής: Είναι χιλιάδες. Εκατοντάδες χιλιάδες.

Άρμστρονγκ: Θα το κάνουμε. Όσοι κι αν είναι. Πρέπει να σώσουμε το είδος μας.

Καλλιεργητής: Για να σας δοξάσει;

Άρμστρονγκ: Όχι.

Καλλιεργητής: Αλλά;

Ίρις: Από αγάπη.

Καλλιεργητής: Αγάπη;

Ίρις: Ναι.

(Ο Καλλιεργητής κοιτάζει τα άστρα. Έπειτα τους αστροναύτες και τα μωρά.)

Καλλιεργητής: Μια δοκιμασία για τον καθένα σας. Αν τα καταφέρει έστω και ένας θα σας δώσω παράταση. *(στον Άρμστρονγκ)* Έλα μαζί μου.

7.

(Ο Καλλιεργητής οδηγεί τον Άρμστρονγκ σε ένα λάκκο με τέσσερα μωρά. Οι Τρις και Όλντριν παρακολουθούν από μακριά σιωπηλοί.)

Άρμστρονγκ: Τι πρέπει να κάνω;

Καλλιεργητής: Να σκοτώσεις. Ένα από τα τέσσερα.

Άρμστρονγκ: Δεν είμαι δολοφόνος.

Καλλιεργητής: Ψεύτη.

Άρμστρονγκ: Στον πόλεμο... είναι διαφορετικά.

Καλλιεργητής: Ο φόνος είναι φόνος.

Άρμστρονγκ: Μάχεσαι για τη ζωή σου. Αν δεν σκοτώσεις, θα σε σκοτώσουν.

Καλλιεργητής: Ακόμα και όταν βομβαρδίζεις;

Άρμστρονγκ: Είναι πόλεμος. Δεν έχεις άλλη επιλογή.

Καλλιεργητής: Φυσικά και έχεις.

Άρμστρονγκ: Εκτελούσα εντολές.

Καλλιεργητής: Το ίδιο και τώρα.

Άρμστρονγκ: Τα μωρά είναι ανυπεράσπιστα.

Καλλιεργητής: Κάποιες βόμβες σκότωσαν παιδιά, εγκύους και γέρους.

Άρμστρονγκ: Έριχνα σε στρατιωτικούς στόχους.

Καλλιεργητής: Ψεύτη.

Άρμστρονγκ: Λέω αλήθεια.

Καλλιεργητής: Έχω βιώσει τους θανάτους τους.

Άρμστρονγκ: Γιατί δεν με σκότωσες τότε; Θα τους είχες σώσει.

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ να παρέμβω.

Άρμστρονγκ: Αν με σκότωνες...

Καλλιεργητής: Είχες επιλογή.

Άρμστρονγκ: Έπρεπε να υπακούσω.

Καλλιεργητής: Έγινες φονιάς.

Άρμστρονγκ: Αν δεν ήμουν εγώ, θα ήταν κάποιος άλλος.

Καλλιεργητής: Εσύ ήσουν όμως.

Άρμστρονγκ: Δεν θα σκοτώσω ξανά.

Καλλιεργητής: Μια ζωή. Για να σώσεις εκατομμύρια.

Άρμστρονγκ: Μια ζωή...

Καλλιεργητής: Μικρό το τίμημα.

Άρμστρονγκ: ...για εκατομμύρια.

Καλλιεργητής: Μία ακόμα. Η τελευταία. Δεν θα είναι δύσκολο για σένα. Χασάπη.

Άρμστρονγκ: Μην με λες έτσι!

Καλλιεργητής: Έτσι σε αποκαλούν σε εκείνη την πόλη.

Άρμστρονγκ: Δεν το ήθελα.

Καλλιεργητής: Σου άρεσε.

Άρμστρονγκ: Όχι...

Καλλιεργητής: Ήμουν εκεί. Ξέρω.

Άρμστρονγκ: Ξέρεις;

Καλλιεργητής: Ήσουν στον ουρανό. Εκείνοι σε ριχνόταν στη γη. Ήταν σκουλήκια κι εσύ ο θεός. Με εξουσία ζωής και θανάτου.

Άρμστρονγκ: Σταμάτα...

Καλλιεργητής: Ένα λεπτό αργότερα. Τι είναι ένα λεπτό;

Άρμστρονγκ: Δεν θέλω να ακούσω άλλο.

Καλλιεργητής: Ανθρώπινο λάθος. Θα έριχνες τις βόμβες ένα λεπτό αργότερα. Σε εκείνο τον οικισμό.

Άρμστρονγκ: Σε παρακαλώ...

Καλλιεργητής: Είχες στύση. Εκσπερμάτωσες καθώς έπεφταν οι βόμβες.

Άρμστρονγκ: Δεν ήμουν εγώ.

Καλλιεργητής: Εσύ ήσουν.

Άρμστρονγκ: Έχω αλλάξει.

Καλλιεργητής: Οι πράξεις δεν διαγράφονται.

Άρμστρονγκ: Πρέπει... πρέπει να υπάρχει εξιλέωση... (Ο Καλλιεργητής του δείχνει τα μωρά.) Μα όχι σκοτώνοντας πάλι...

Καλλιεργητής: Η ζυγαριά θα γύρει από την άλλη πλευρά.

Άρμστρονγκ: Πως;

Καλλιεργητής: Εκατομμύρια ψυχές. Μεγάλο το βάρος τους.

Άρμστρονγκ: Και θα διαγραφούν όλα;

Καλλιεργητής: Σου είπα. Τίποτα δεν διαγράφεται.

Άρμστρονγκ: Τότε;

Καλλιεργητής: Θα σώσεις περισσότερους από όσους έχεις σκοτώσει.

Άρμστρονγκ: Ένας θεός... Κύριος της ζωής και του θανάτου...

Καλλιεργητής: Διάλεξε.

Άρμστρονγκ: (Παρατηρεί τα μωρά. Τα αγγίζει.) Δεν ξέρω.

Καλλιεργητής: Πρέπει να αποφασίσεις.

Άρμστρονγκ: Τα μωρά... Ποιοι είναι;

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ να σου πω.

Άρμστρονγκ: Πρέπει να ξέρω.

Καλλιεργητής: Θα είναι παρέμβαση.

Άρμστρονγκ: Και πως θα αποφασίσω;

Καλλιεργητής: Κάτι θα σκεφτείς.

Άρμστρονγκ: Αξιζουν όλα να είναι στη ζωή; Υπάρχει κάποιος δολοφόνος ή βιαστής ανάμεσά τους;

Καλλιεργητής: Εσύ; Αξίζεις να ζεις;

Άρμστρονγκ: Είναι όλα τόσο όμορφα. Και τι δεν θα έδινα για ένα γέλακι. Αυτό έπιασε το δάκτυλό μου. Και το σφίγγει. Είναι δυνατός ο μπαγάσας. Και το βλέμμα τους... Τόσο βαθύ... Πως θα μπορέσω να τα σκοτώσω;

Καλλιεργητής: Πρέπει.

Άρμστρονγκ: Δεν υπάρχει ίχνος κακίας μέσα τους. Και όμως κάποιο από αυτά (*Παύση*) μπορεί να μισεί τους ανθρώπους. Να τους κάνει να υποφέρουν. Γεννιόμαστε άραγε όλοι αθώοι; Και έπειτα γινόμαστε σατανικοί;

Καλλιεργητής: Λοιπόν;

Άρμστρονγκ: Τα ηρεμεί η παρουσία μου. Σαν να είναι...

Καλλιεργητής: Παιδιά σου.

Άρμστρονγκ: (*Κάνει ένα βήμα πίσω.*) Είναι; Τα παιδιά μου;

Καλλιεργητής: Δεν θα σου πω.

Άρμστρονγκ: Πες μου! Πρέπει να μου πεις!

Καλλιεργητής: Σκότωσε ένα.

Άρμστρονγκ: Είναι τα παιδιά μου;

Καλλιεργητής: Κοίταξε τα. Ένας πατέρας μπορεί να γνωρίσει τους γιους του.

Άρμστρονγκ: Δεν ξέρω...

Καλλιεργητής: Είσαι σίγουρος;

Άρμστρονγκ: Είναι οι γιοι μου! Έτσι δεν είναι; Πες μου!

Καλλιεργητής: Έχει σημασία;

Άρμστρονγκ: Φυσικά και έχει! Τα παιδιά μου...

Καλλιεργητής: Έχεις δυο γιους. Στον λάκκο υπάρχουν τέσσερα μωρά. Ίσως σταθείς τυχερός.

Άρμστρονγκ: Δεν θα το ρισκάρω.

Καλλιεργητής: Μια ζωή για όλη την ανθρωπότητα.

Άρμστρονγκ: Όχι των παιδιών μου!

Καλλιεργητής: Θα πεθάνουν έτσι κι αλλιώς.

Άρμστρονγκ: Όχι όμως από το χέρι μου.

Καλλιεργητής: Είσαι ήρωας. Μπορείς τα πάντα.

Άρμστρονγκ: Εγώ; Ήρωας;

Καλλιεργητής: Θεός.

Άρμστρονγκ: Θεός;

Καλλιεργητής: Η Σελήνη είναι ο ναός σου. Θυσίασε τους γιους σου. Κάνε το όνομά σου αθάνατο.

Άρμστρονγκ: Θεός...

Καλλιεργητής: Δείξε τη δύναμή σου.

Άρμστρονγκ: Θεός... *(Κοιτάει τα αστέρια.)* Θα τα σκοτώσω. Και τα τέσσερα.

Καλλιεργητής: Ω άνθρωπε!

(Ο Άρμστρονγκ σκύβει πάνω από τα μωρά. Τα χαϊδεύει.)

Άρμστρονγκ: Συγγνώμη... δεν μπορώ να κάνω αλλιώς. Η ανθρωπότητα... το όνομα μου... Η θυσία σας θα με ανυψώσει... Θα με κάνει θεό... Σύμβολο της φυλής μας... Θα είμαι αυτός που έβαλε το κοινό καλό πάνω από τους γιους του... Καταλαβαίνετε... Έτσι δεν είναι; Το ξέρω πως... θα είστε περήφανοι για μένα... *(Πιάνει το πρώτο μωρό. Μένει ακίνητος.)*

Καλλιεργητής: Σκότωσέ το. *(Ο Άρμστρονγκ παραμένει ακίνητος.)*

Άρμστρονγκ: Δεν θα με σταματήσεις; Όπως ο Θεός τον Αβραάμ;

Καλλιεργητής: Όχι.

Άρμστρονγκ: Τι είδους θεός είσαι;

Καλλιεργητής: Είμαι απλά ο Καλλιεργητής.

Άρμστρονγκ: Πως μπορείς να μου το κάνεις αυτό;

Καλλιεργητής: Θα μετρήσω μέχρι το τρία. Έπειτα θα ξεριζώσεις το πρώτο μωρό.

Άρμστρονγκ: Τον γιο μου;

Καλλιεργητής: Ένα.

Άρμστρονγκ: Απάντησε μου! Είναι ο γιος μου;

Καλλιεργητής: Δύο.

Άρμστρονγκ: Σταμάτα.

Καλλιεργητής: Τρία.

Άρμστρονγκ: Δεν μπορώ να το κάνω. Δεν είμαι χασάπης πια.

(Ο Άρμστρονγκ κρύβει με τα χέρια του το πρόσωπό του. Ο Καλλιεργητής φεύγει. Πάει προς τους Όλντριν και Τρις.)

8.

(Ο Καλλιεργητής οδηγεί τον Όλντριν σε ένα λάκκο με τρία μωρά. Ένα ζωντανό, ένα νεκρό και ένα κοιμισμένο. Οι Άρμστρονγκ και Τρις μένουν πίσω.)

Όλντριν: Είσαι σίγουρος πως θα αποτύχω.

Καλλιεργητής: Είστε εξαιρετικά ικανός για άνθρωπος κύριε Όλντριν. Το ερώτημα όμως είναι άλλο.

Όλντριν: Ποιο;

Καλλιεργητής: Θέλετε να περάσετε τη δοκιμασία;

Όλντριν: Φυσικά και θέλω.

Καλλιεργητής: Είστε σίγουρος;

Όλντριν: Στο είπα και πριν. Δεν μισώ τη φυλή μου.

Καλλιεργητής: Γνωρίζω την κάθε σκέψη σου. Τα πάντα. Ακόμα και το μέλλον.

Όλντριν: *(γελάει)* Μέλλον; Δεν υπάρχει μέλλον. Μόνο το παρόν έχει υπόσταση.

Καλλιεργητής: Εσείς οι άνθρωποι. Τόσο περιορισμένη η αντίληψή σας.

Όλντριν: Μάλλον οι Δημιουργοί μας απέτυχαν.

Καλλιεργητής: Ένας δημιουργός δεν φτιάχνει όλα τα πλάσματά του ίδια.

Όλντριν: Απέτυχαν. Μπορώ να στο αποδείξω.

Καλλιεργητής: Αν με πείσεις θα σας δώσω παράταση. Χωρίς άλλη δοκιμασία.

Όλντριν: Υπάρχετε πριν από μας, σωστά;

Καλλιεργητής: Μας έφτιαζαν όταν η Γη ήταν ακόμα ένας πύρινος κόσμος.

Όλντριν: Και είστε ανώτεροί μας.

Καλλιεργητής: Όπως εσείς σε σύγκριση με ένα σκυλί.

Όλντριν: Τότε απέτυχαν.

Καλλιεργητής: Γιατί;

Όλντριν: Ο κάθε δημιουργός επιδιώκει να βελτιώνεται. Σκοπός τους ήταν να μας κάνουν ανώτερους από σας. Να ξεπεράσουν τους εαυτούς τους.

Καλλιεργητής: Λογική σκέψη. Όμως κάνετε λάθος.

Όλντριν: Έχω δίκιο. Παραδέξου το.

Καλλιεργητής: Είχαν πετύχει το τέλειο. Χιλιετίες πριν. Τους ένοιαζε πλέον μονάχα το ατελές.

Όλντριν: Το ατελές;

Καλλιεργητής: Η αληθινή τέχνη.

Όλντριν: Μας χάρισαν δηλαδή σκόπιμα τον φόβο και τον πόνο;

Καλλιεργητής: Για να τους επιβληθείτε. Το ατελές να προσεγγίσει το τέλειο.

Όλντριν: Ποιος μπορεί να νικήσει τη φύση του;

Καλλιεργητής: *(Του χαϊδεύει το μάγουλο.)* Τόσο ιδιαίτερος... ξεχωριστός... Αν σας δώσω παρατάση, θα βιώνω όσα βιώνεις. Θα γίνω εσύ.

Όλντριν: Όχι.

Καλλιεργητής: Δεν μπορείς να με αποτρέψεις.

Όλντριν: Μπορώ.

Καλλιεργητής: Πως;

Όλντριν: Θα αυτοκτονήσω.

Καλλιεργητής: Δεν θα το κάνεις.

Όλντριν: Θα σε ξαφνιάσω.

Καλλιεργητής: Αποκλείεται. Δεν θα μιμηθείς τη μητέρα σου.

Όλντριν: Μην μιλάς για αυτή.

Καλλιεργητής: Αυτοκτόνησε πρώτη. Σου στέρησε την επιλογή.

Όλντριν: Θα γίνω ερημίτης. Θα κάνω τη ζωή μου τόσο βαρετή που δεν θα αντέξεις.

Καλλιεργητής: Δεν μπορείς να με νικήσεις. Είσαι άνθρωπος.

Όλντριν: Θα στο αποδείξω.

Καλλιεργητής: Τότε πρέπει πρώτα να σώσεις τη φυλή σου.

(Ο Όλντριν πηγαίνει πάνω από τα μωρά. Γονατίζει. Αγγίζει το πρώτο.)

Όλντριν: Δεν κουνιέται.

Καλλιεργητής: Είναι νεκρό.

Όλντριν: Δεν ξεριζώνεις όσα πεθαίνουν;

Καλλιεργητής: Συνεχίζω να τα φροντίζω.

Όλντριν: Για ποιο λόγο;

Καλλιεργητής: Για να γεννηθούν και πάλι.

Όλντριν: Έχουμε δηλαδή πολλές ζωές;

Καλλιεργητής: Το αστρικό σας σώμα. Όχι εσείς.

Όλντριν: Πες μου για τους παλιότερους εαυτούς μου.

Καλλιεργητής: Δεν ήσουν εσύ.

Όλντριν: Δεν καταλαβαίνω.

Καλλιεργητής: Τα μωρά είναι ενέργεια που κάθε φορά παίρνει διαφορετική μορφή. Η κάθε μορφή είναι ανεξάρτητη από την άλλη.

Όλντριν: Ένας διαφορετικός άνθρωπος;

Καλλιεργητής: Κάπως έτσι.

Όλντριν: Ποιες μορφές πήρε το μωρό Μπαζ Όλντριν;

Καλλιεργητής: Δεν χρειάζεται να ξέρεις.

Όλντριν: Πες μου. Έστω τη τελευταία.

Καλλιεργητής: Ήσουν γυναίκα.

Όλντριν: Εγώ; Γυναίκα;

Καλλιεργητής: Αγρότισσα στην Ιταλία.

Όλντριν: Αποκλείεται.

Καλλιεργητής: Πέθανες στη γέννα του πρώτου σου παιδιού.

Όλντριν: Κι εκείνο;

Καλλιεργητής: Το σκότωσε. Η μητριά του.

Όλντριν: Δεν σε πιστεύω.

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ να πω ψέματα.

Όλντριν: Η τέλεια φυλή σου... (Ο Όλντριν παίζει με το ζωντανό μωρό. Έπειτα κοιτάζει το νεκρό.) Γιατί δεν ξυπνάει το τρίτο; Δεν είναι νεκρό. Ακούω την ανάσα του.

Καλλιεργητής: Δεν μπορεί.

Όλντριν: Γιατί;

Καλλιεργητής: Είναι αγέννητο.

Όλντριν: Δηλαδή υπάρχουν τρεις φάσεις, σωστά;

Καλλιεργητής: Ένας κύβλος. Ζωντανά, νεκρά και αγέννητα μωρά.

Όλντριν: Ας βάλουμε ένα στοίχημα.

Καλλιεργητής: Σε ακούω.

Όλντριν: Αν τα καταφέρω (Παύση) θα σταματήσεις να φροντίζεις το μωρό-μητέρα μου. Ωστε να μην γεννηθεί ξανά.

Καλλιεργητής: Θα στερήσεις τη ζωή σε αυτή που σε γέννησε;

Όλντριν: Ναι.

Καλλιεργητής: Κι αν αποτύχεις;

Όλντριν: Θα πέσω στα πόδια σου. Θα σε λατρεύω ως θεό.

Καλλιεργητής: Δεν θα το αντέξεις.

Όλντριν: Πες μου τι πρέπει να κάνω.

Καλλιεργητής: Να επιλέξεις. Μπορείς να σκοτώσεις το ζωντανό, να ξεριζώσεις το αγέννητο ή να μεταφυτέψεις το νεκρό.

Όλντριν: Για να ζήσει και πάλι;

Καλλιεργητής: Ακριβώς.

Όλντριν: Μα δεν επιτρέπεται να παρεμβούμε.

Καλλιεργητής: Σου δίνω θεϊκή εξουσία.

Όλντριν: Δεν τη θέλω.

Καλλιεργητής: Τότε απέτυχες.

Όλντριν: Και πως θα κάνω τη σωστή επιλογή;

Καλλιεργητής: Θα σου πω την ιστορία τους.

Όλντριν: Πες μου για το ζωντανό. Με κοιτάζει με τα μεγάλα του μάτια και...

Καλλιεργητής: Είναι δολοφόνος.

Όλντριν: Αυτό το αθώο πλάσμα; Δολοφόνος;

Καλλιεργητής: Και οι πιο ανελήητοι δικτάτορες υπήρξαν μωρά.

Όλντριν: Έχει σκοτώσει πολλούς;

Καλλιεργητής: Έναν.

Όλντριν: Σε άμυνα;

Καλλιεργητής: Εκτελούσε εντολές.

Όλντριν: Ποιον σκότωσε;

Καλλιεργητής: Τον Πρόεδρο.

Όλντριν: Είναι ο φονιάς... του Προέδρου; Είσαι σίγουρος;

Καλλιεργητής: Ναι.

Όλντριν: Ποιο είναι το όνομά του;

Καλλιεργητής: Δεν θα σου πω.

Όλντριν: Πρέπει να ξέρω. Να τιμωρηθεί όταν επιστρέψω...

Καλλιεργητής: Τιμώρησε τον τώρα.

Όλντριν: Αν τον σκοτώσω, θα αλλάξει η ιστορία;

Καλλιεργητής: Ότι έγινε, έγινε.

Όλντριν: *(Βάζει τα χέρια του στο λαιμό του μωρού.)* Πως μπόρεσες να σκοτώσεις τον Πρόεδρο Κένεντι; Πως; Σου αξίζει ο θάνατος... *(Το ελευθερώνει.)* Ας μη βιαστώ όμως. Πες μου για το αγέννητο. *(Το χαϊδεύει.)* Είναι τόσο γαλήνιο.

Καλλιεργητής: Θα σκορπίσει το θάνατο.

Όλντριν: Που;

Καλλιεργητής: Στη χώρα σου.

Όλντριν: Τι θα κάνει;

Καλλιεργητής: Θα καρφώσει ένα αεροπλάνο σε έναν από τους Πύργους του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου.

Όλντριν: Πότε;

Καλλιεργητής: Στις αρχές της νέας χιλιετίας.

Όλντριν: Ποια χρονιά; Ποιο μήνα;

Καλλιεργητής: Δεν θα σου πω.

Όλντριν: Πρέπει να μου πεις. Να τους ειδοποιήσω.

Καλλιεργητής: Όχι.

Όλντριν: Θα πεθάνουν χιλιάδες.

Καλλιεργητής: Τότε σώσε τους. Ξεριζώσε το και δεν θα γεννηθεί ποτέ.

Όλντριν: *(στο μωρό)* Πως θα μπορέσεις να προκαλέσεις τόσο πόνο; *(Βάζει τα χέρια του στο έδαφος για να το ξεριζώσει.)* Δεν πρέπει να γεννηθείς. *(Μένει ακίνητος. Τελικά σηκώνεται χωρίς να το ξεπατώσει.)* Και το τελευταίο;

Καλλιεργητής: Θα σου αρέσει το όνομά της.

Όλντριν: Πως τη λένε;

Καλλιεργητής: Λούνα.

Όλντριν: Είναι η...

Καλλιεργητής: Μητέρα σου.

Όλντριν: *(Βάζει τα χέρια του στα μάτια του.)* Ανάθεμά σε!

Καλλιεργητής: Κοίταξέ τη.

Όλντριν: Δεν μπορώ.

Καλλιεργητής: Κοίταξέ τη. Αυτή σε έφερε στη ζωή.

Όλντριν: *(Την κοιτάζει.)* Νεκρή...

Καλλιεργητής: Η μητέρα σου.

Όλντριν: Τι ήταν στην προηγούμενη ζωή της;

Καλλιεργητής: Δεν χρειάζεται να ξέρεις.

Όλντριν: Ήταν σπουδαία;

Καλλιεργητής: Ναι.

Όλντριν: Κι έπειτα...

Καλλιεργητής: Έγινε μητέρα σου.

Όλντριν: Μητέρα μου... *(Δαγκώνει το χέρι του.)* Μητέρα μου...

Καλλιεργητής: Ο χρόνος τελειώνει.

(Ο Όλντριν κοιτάζει τα μωρά. Δείχνει αναποφάσιστος μεταξύ των δύο πρώτων.)

Όλντριν: Να τιμωρήσω ή να σώσω; Να τιμωρήσω ή να σώσω;

Καλλιεργητής: Κάνε το καλύτερο για την ανθρωπότητα.

Όλντριν: Τόσο δύσκολο... *(Κοιτάζει το μωρό-μητέρα του.)* Κι εκείνη... Δεν αντέχω την παρουσία της. *(στο μωρό)* Πως μπόρεσες να το κάνεις; Πως; Να απεχθάνεσαι το ίδιο σου το παιδί; Να το ζηλεύεις; Αν δεν ήσουν νεκρή *(Παύση)* θα σε σκότωνα.

Καλλιεργητής: Τέλος χρόνου.

Όλντριν: Τη μητέρα μου... Σώσε τη μητέρα μου...

Καλλιεργητής: Είσαι σίγουρος;

Όλντριν: Αυτή θα είναι η τιμωρία της. Να ζήσει ξανά. Να την τυραννήσει και πάλι το βάρος της ζωής. *(Ο Καλλιεργητής αρχίζει να μεταφτυπεί το μωρό σε έναν άλλο λάκκο.)* Όχι καλή μου μητέρα. Δεν θα ξεφύγεις τόσο εύκολα. Θα γεννηθείς και πάλι... Θα σε βρω... Θα σε κάνω... κόρη μου... *(Ακούγεται το κλάμα της. Τον συνταράσσει. Καλύπτει τα αυτιά του για να μην την ακούει.)* Όχι! Όχι! Δεν πρέπει να ζήσει. Έκανα λάθος. Δεν πρέπει. Δεν πρέπει. Ξερίζωσέ τη! Τώρα! Ακούς; Άλλαξα γνώμη! Ξερίζωσέ τη! Δεν το αντέχω το κλάμα της!

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ να παρέμβω πια.

Όλντριν: Ξερίζωσέ τη! Δεν της αξίζει να ζει!

Καλλιεργητής: Λάτρεψέ με.

Όλντριν: Μόνο αν την σκοτώσεις.

Καλλιεργητής: Λάτρεψέ με. Και θα σε αφήσω να την ξερίζώσεις.

Όλντριν: *(Πέρνει στα πόδια του Καλλιερρητή ενώ συνεχίζει να ακούγεται το κλάμα της μητέρας του.)* Ευλογημένο το όνομά σου... Είσαι ο κύριος και Θεός μου... Εμένα και όλης της ανθρωπότητας... *(Τα φώτα κλείνουν. Το κλάμα σταματάει.)*

9.

(Ο Καλλιεργητής οδηγεί τον Τρις σε ένα λάκκο με μωρά. Όλα είναι νεκρά. Ο Τρις σκύβει και τα κοιτάζει από κοντά. Δείχνει σοκαρισμένος.)

Τρις: Μοιάζουν με κούκλες... Χλωμές κούκλες...

Καλλιεργητής: Έτσι είναι ο θάνατος.

Τρις: Θα ξαναγεννηθούν;

Καλλιεργητής: Πρέπει να περιμένουν.

Τρις: Έχω την αίσθηση πως είναι ξεχωριστά.

Καλλιεργητής: Υπήρξαν, σε κάποια από τις ζωές τους, οδηγοί της φυλής σας.

Τρις: Τότε θα μπορούν να αλλάξουν την πορεία μας.

Καλλιεργητής: Έχουν ήδη αποτύχει.

Τρις: Θα αξίζουν μια δεύτερη ευκαιρία.

Καλλιεργητής: Θα αποτύχουν και πάλι.

Τρις: Όλα;

Καλλιεργητής: Έτσι νομίζω.

Τρις: Δεν είσαι σίγουρος;

Καλλιεργητής: Προβλέπω το μέλλον. Όμως είναι ρευστό. Αλλάζει. Σε μικρή κλίμακα βέβαια.

Τρις: Δηλαδή υπάρχει ελπίδα;

Καλλιεργητής: Αμυδρή. Η μια αλλαγή μπορεί να φέρει την άλλη. Όπως ένα ντόμινο.

Τρις: Τότε πρέπει να σπρώξουμε το πρώτο πλακίδιο.

Καλλιεργητής: Εσύ θα το κάνεις. Τώρα.

Τρις: Πως;

Καλλιεργητής: Επιλέγοντας ένα μωρό.

Ίρις: Κι έπειτα;

Καλλιεργητής: Θα το μεταφυτέψουμε. Για να γεννηθεί και πάλι.

Ίρις: Θα παρέμβεις; Για χάρη μας;

Καλλιεργητής: Θα σε αφήσω να αναστήσεις ένα μωρό. Τίποτα άλλο.

Ίρις: Και πως θα καταλάβεις ότι διάλεξα το σωστό;

Καλλιεργητής: Η επιλογή σου θα πυροδοτήσει μια αλλαγή στο παρόν. Θα ξέρω αν θα είναι αρκετή.

Ίρις: Το πρώτο πλακίδιο.

Καλλιεργητής: Ακριβώς.

Ίρις: Κι αν η επιλογή μου είναι λάθος;

Καλλιεργητής: Θα καταστρέψω τις καλλιέργειες.

Ίρις: *(Περπατάει ανάμεσα στα μωρά.)* Φαίνονται τόσο αθώα. Όμως δεν με ξεγελούν. Έχουν ζήσει. Θα έχουν κάνει κάποιους να πονέσουν.

Καλλιεργητής: Όπως κι εσύ άλλωστε.

Ίρις: Αυτό εδώ; Ποιος είναι;

Καλλιεργητής: Κάποιος πόνεσε πολύ εξαιτίας σου.

Ίρις: Ήταν για το καλό του.

Καλλιεργητής: Είσαι σίγουρος;

Ίρις: Ήμουν.

Καλλιεργητής: Τώρα;

Ίρις: Δεν θέλω να το συζητήσω.

Καλλιεργητής: Ξέρω πως ένιωσε.

Τρις: Ξέρεις;

Καλλιεργητής: Εκείνο το βράδυ στην πόλη του Μεξικού.

Τρις: Ήταν Παρασκευή... Καλοκαίρι...

Καλλιεργητής: Και η πανσέληνος ψηλά στον ουρανό.

Τρις: Δεν έπρεπε. Ήταν λάθος.

Καλλιεργητής: Σε περίμενε. Μέχρι το πρωί.

Τρις: Είμαι αστροναύτης.

Καλλιεργητής: Όχι όμως αρκετά θαρραλέος.

Τρις: Αν μαθευόταν... Δεν θα ερχόμουν ποτέ.

Καλλιεργητής: Τον πλήγωσες.

Τρις: Δεν μπορούσα να κάνω αλλιώς.

Καλλιεργητής: Όταν γυρίσεις όμως;

Τρις: Όταν γυρίσω; Θα με συγχωρέσει; Πες μου. Εσύ ξέρεις το μέλλον.

Καλλιεργητής: Το ερώτημα είναι άλλο.

Τρις: Ποιο;

Καλλιεργητής: Θα τολμήσεις;

Τρις: Αυτό το μωρό...

Καλλιεργητής: Θα είσαι δημόσιο πρόσωπο.

Τρις: Ποιο είναι;

Καλλιεργητής: Το ξέρω πως φοβάσαι.

Τρις: Θα μου πεις;

Καλλιεργητής: Ο Μέγας Αλέξανδρος.

Ίρις: Αλήθεια. (Σκύβει από πάνω του.) Φαίνεται κάπως καχεκτικό.

Καλλιεργητής: Δεν τον φροντίζω όπως πρέπει.

Ίρις: Γιατί;

Καλλιεργητής: Για να μην αναγεννιέται συχνά.

Ίρις: Για ποιον λόγο;

Καλλιεργητής: Τον τιμωρώ. Επειδή θεώρησε τον εαυτό του θεό.

Ίρις: Όπως και τα υπόλοιπα μωρά σε αυτόν τον λάκκο;

Καλλιεργητής: Σχεδόν.

Ίρις: Έχει ξαναγεννηθεί;

Καλλιεργητής: Δύο φορές.

Ίρις: Και; Δεν έκανε κάτι σπουδαίο;

Καλλιεργητής: Την πρώτη φορά πέθανε μόλις γεννήθηκε.

Ίρις: Και τη δεύτερη;

Καλλιεργητής: Ήταν γυναίκα. Σκιάβα σε φυτεία στην Αμερική.

Ίρις: Κι έμεινε για πάντα σκιάβα;

Καλλιεργητής: Σκότωσε τον γιο του αφέντη της. Μετά από αλλεπάλληλους βιασμούς.

Ίρις: Την σκότωσαν;

Καλλιεργητής: Φυσικά. Λοιπόν, θα τον επιλέξεις;

Ίρις: Αληθεύει πως ο Αλέξανδρος ήταν...

Καλλιεργητής: Ναι;

Ίρις: Τίποτα. Πες μου για το διπλανό μωρό.

Καλλιεργητής: Ο Χριστόφορος Κολόμβος.

Τρις: Ο πρώτος που πάτησε στην Αμερική... Όπως εμείς στη Σελήνη...

Καλλιεργητής: Δεν ήταν ο πρώτος.

Τρις: Πως; Είχαν πάει και άλλοι;

Καλλιεργητής: Χιλιάδες.

Τρις: Δεν το ήξερα.

Καλλιεργητής: Τυχερός όποιος τον καταγράφει η ιστορία.

Τρις: Έχουν ξεχαστεί πολλά;

Καλλιεργητής: Γεγονότα και επιτεύγματα που δεν μπορείς να φανταστείς.

Τρις: Στη Σελήνη; Έχουν έρθει και άλλοι;

Καλλιεργητής: Άνθρωποι;

Τρις: Ναι.

Καλλιεργητής: Είστε οι πρώτοι.

Τρις: Από άλλες φυλές;

Καλλιεργητής: Ναι.

Τρις: Ποιοι; Πότε;

Καλλιεργητής: Δεν θα σου πω.

Τρις: Μας έχουν επισκεφτεί;

Καλλιεργητής: Όχι.

Τρις: Γιατί;

Καλλιεργητής: Δεν τους άφησα.

Τρις: Μας στέρησες την ευκαιρία... Θα άλλαζαν όλα...

Καλλιεργητής: Το έκανα για το καλό σας.

Ίρις: Δεν είχες το δικαίωμα.

Καλλιεργητής: Δεν ήσασταν έτοιμοι.

Ίρις: Τώρα; Είμαστε;

Καλλιεργητής: Δεν έχετε προοδεύσει καθόλου.

Ίρις: Ίσως όταν ξανάρθουν...

Καλλιεργητής: Αν ξανάρθουν.

Ίρις: Θα μου πεις για αυτούς; Έχω τόσα να σε ρωτήσω.

Καλλιεργητής: Μονάχα αν περάσεις τη δοκιμασία.

Ίρις: Πες μου τουλάχιστον για τις ζωές του Κολόμβου.

Καλλιεργητής: Είναι πολλές. Δεν έχουμε χρόνο.

Ίρις: Έστω τη τελευταία.

Καλλιεργητής: Γεννήθηκε σε μια φυλή του Αμαζονίου. Από αυτές που άρχισαν να έρθουν σε επαφή με τον πολιτισμό σας.

Ίρις: Και τι το ξεχωριστό έκανε;

Καλλιεργητής: Περπάτησε πιο μακριά από τα υπόλοιπα αγόρια της φυλής του. Πέρα από το ιερό δέντρο.

Ίρις: Και σαν ενήλικας;

Καλλιεργητής: Τίποτα. Τον έσφαξαν Πορτογάλοι άποικοι. Ήταν δεκάξι χρονών.

Ίρις: Δίπλα στον Κολόμβο; Ποιος είναι;

Καλλιεργητής: Η Λευκή Θεά.

Ίρις: Δεν σε καταλαβαίνω.

Καλλιεργητής: Ηγεμόνας της χαμένης ηπείρου. Πριν την καταστροφή.

Ίρις: Της Ατλαντίδας;

Καλλιερρητής: Κάποιοι την αποκαλούν κι έτσι.

Ίρις: Υπήρξε στα αλήθεια;

Καλλιερρητής: Μια ιδανική μητριαρχική κοινωνία.

Ίρις: Μητριαρχική;

Καλλιερρητής: Όπως όλες οι πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες. Όταν ακόμα ήλπιζα για σας.

Ίρις: Και πως καταστράφηκε;

Καλλιερρητής: Η φύση σας. Πάντα βγαίνει στην επιφάνεια.

Ίρις: Η Λευκή Θεά...

Καλλιερρητής: Κόρη της Σελήνης.

Ίρις: Και από τότε;

Καλλιερρητής: Δεν ξαναγεννήθηκε.

Ίρις: Γιατί;

Καλλιερρητής: Δεν ήθελα να βεβηλωθεί. Είναι η αμόλυντη κόρη της ανθρωπότητας. Εκείνη που έζησε μια ιδεατή ζωή.

Ίρις: Είναι παρέμβαση.

Καλλιερρητής: Μπορείς να την επιλέξεις αν θες. Δεν θα σε εμποδίσω.

Ίρις: Και τα άλλα μωρά; Ποιοι είναι;

(Ο Καλλιερρητής περπατάει ανάμεσα στα μωρά. Τα δείχνει και λέει τα ονόματά τους.)

Καλλιερρητής: Ο Ναπολέων. Ο Κρόμγουελ. Ο Βούδας. Ο Ερνέστο Γκεβάρα. Ο Χίτλερ.

Ίρις: Ο Χίτλερ; Αυτό το μωρό είναι... ο Αδόλφος Χίτλερ;

Καλλιεργητής: Ακριβώς.

Ίρις: Είχες προβλέψει;

Καλλιεργητής: Σχεδόν τα πάντα.

Ίρις: Και δεν τον ξερίζωσες;

Καλλιεργητής: Δεν είχα το δικαίωμα.

Ίρις: Θα είχες σώσει τόσες ζωές. Θα μας είχες γλυτώσει από τη φρίκη... τον πόνο... τη ντροπή...

Καλλιεργητής: Δεν παρεμβαίνω.

Ίρις: Δεν πρέπει να γεννηθεί ξανά. Εκτός αν... *(Χαστουκίζει τον εαυτό του.)*
Πως μπορώ να κάνω τέτοιες σιέψεις...

Καλλιεργητής: Όλα είναι πιθανά.

Ίρις: Ξέρεις τι σκέφτηκα;

Καλλιεργητής: Φυσιικά.

Ίρις: Ντρέπομαι...

Καλλιεργητής: Τα μωρά δεν είναι διαβολικά. Ούτε αγγελικά βέβαια.

Ίρις: Δηλαδή αν γεννιόταν ξανά... η νέα του μορφή θα μπορούσε να βοηθήσει την ανθρωπότητα;

Καλλιεργητής: Ή και να συνέχιζε το έργο του.

Ίρις: Μεγάλο το ρίσκο.

Καλλιεργητής: Θα το πάρεις;

Ίρις: Δεν μπορούμε να επιλέξουμε την οικογένεια στην οποία θα γεννηθεί; Στο κατάλληλο περιβάλλον ίσως να...

Καλλιεργητής: Η ενέργεια, αυτό που λέτε ψυχή, διοχετεύεται τυχαία. Είναι τεράστια δύναμη. Δεν μπορώ να την κατευθύνω.

Ίρις: Δεν ξέρω...

Καλλιεργητής: Λοιπόν; Θα τολμήσεις;

Καλλιεργητής: Τον Χίτλερ; Θα με καταριούνται μέχρι το τέλος της ανθρωπότητας.

Καλλιεργητής: Το οποίο είναι κοντά. Πολύ κοντά.

Τρις: Είμαι ο τελευταίος. Αν αποτύχω, όλα τελείωσαν.

Καλλιεργητής: Μάνουελ. Ξέρεις τι σημαίνει το όνομά σου;

Τρις: Ο Θεός είναι μαζί μας.

Καλλιεργητής: Θα γίνεις λοιπόν σωτήρας του είδους σου; Όπως ο συνονόματος σου;

Τρις: Υπάρχει;

Καλλιεργητής: Ποιος;

Τρις: Ξέρεις... Το μωρό-Χριστός...

Καλλιεργητής: Θες να το επιλέξεις;

Τρις: Ίσως.

Καλλιεργητής: Δεν είναι εφικτό.

Τρις: Γιατί;

Καλλιεργητής: Σου έδωσα επιλογές.

Τρις: Υπάρχει; Είναι σε αυτό το λάκκο; Γιατί δεν απαντάς; Υποτίθεται πως ξέρεις τα πάντα.

Καλλιεργητής: Δεν γίνεται.

Τρις: Επιλέγω το μωρό-Χριστό. Να ζήσει και πάλι.

Καλλιεργητής: Διάλεξε κάποιο άλλο.

Τρις: Για να αποτύχω;

Καλλιεργητής: Άκουσέ με.

Ίρις: Επιμένω.

Καλλιεργητής: Είναι η τελική σου επιλογή;

Ίρις: Ναι.

Καλλιεργητής: Πολύ καλά. *(Ο Καλλιεργητής μένει ακίνητος.)*

Ίρις: Λοιπόν; Δεν θα το μεταφυτέψεις;

Καλλιεργητής: Δεν μπορώ.

Ίρις: Γιατί;

Καλλιεργητής: Δεν είναι νεκρό.

Ίρις: Πως; Δεν είναι δυνατόν.

Καλλιεργητής: Και όπως φαίνεται... δεν θα σώσει ξανά τους ανθρώπους.

10.

(Ο Καλλιεργητής μαζί με τον Ίρις επιστρέφουν εκεί όπου στέκονται ο Άρμστρονγκ και ο Όλντριν, δίπλα στην Αμερικάνικη σημαία.)

Καλλιεργητής: Αποτύχατε.

Όλντριν: Μας ξεγέλασες.

Ίρις: Πως μπορέσαμε; Θα πεθάνουν όλοι... Εξαιτίας μας...

Όλντριν: Το ήξερες; Γιατί δεν απαντάς; Το ήξερες;

Ίρις: Ποιο πράγμα;

Καλλιεργητής: Ότι θα αποτύχετε.

Όλντριν: Το ήξερες.

Ίρις: Τότε γιατί μας άφησες να περάσουμε όλη αυτή τη δοκιμασία;

Καλλιεργητής: Θα προσπαθούσατε έτσι και αλλιώς.

Ίρις: Πρέπει να μας δώσεις άλλη μια ευκαιρία. Πρέπει...

Όλντριν: Πότε θα αρχίσεις να ξεπατώνεις;

Καλλιεργητής: Τώρα. Θα είστε οι πρώτοι.

Όλντριν: Γιατί; Μας φοβάσαι;

Καλλιεργητής: Φυσιικά και όχι.

Όλντριν: Τότε γιατί βιάζεσαι να μας ξεφορτωθείς;

Καλλιεργητής: Δεν υπάρχει λόγος να επιστρέψετε στη Γη.

Ίρις: Πρέπει να τους ειδοποιήσουμε.

Καλλιεργητής: Θα φοβηθούν. Θα υποφέρουν.

Ίρις: Πρέπει να ξέρουν. Να ετοιμαστούν για το θάνατο.

Καλλιεργητής: Η ανυπαρξία δεν απαιτεί προετοιμασία. Δεν θα υπάρχει τίποτα έπειτα. Θα είναι το τέλος.

Όλντριν: Θα σπάσει ο κύκλος...

Καλλιεργητής: Ακριβώς. Δεν θα γεννηθείτε ξανά. Δεν θα υπάρχουν πλέον άνθρωποι.

Άρμστρονγκ: Δώσε μας έναν αιώνα ακόμα. Θα τους μιλήσουμε. Όλα θα αλλάζουν.

Καλλιεργητής: Δεν θα σας πιστέψουν.

Άρμστρονγκ: Θα στείλουν και άλλους.

Καλλιεργητής: Ούτε αυτούς θα πιστέψουν.

Τρις: Και άλλους. Ξανά και ξανά. Μέχρι να πειστούν για την ύπαρξή σου.

Άρμστρονγκ: Δώσε μας έναν αιώνα. Μικρό διάστημα μπροστά στην αιωνιότητα.

Καλλιεργητής: Εγωιστή.

Άρμστρονγκ: Πως; Εγώ;

Καλλιεργητής: Θέλεις να ζήσεις. Να πεθάνεις φυσιολογικά. Εσύ, τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

Άρμστρονγκ: Δεν είναι αλήθεια.

Καλλιεργητής: Θέλεις να προλάβεις να τιμηθείς. Να νιώσεις ανώτερος.

Άρμστρονγκ: Με νοιάζει η ανθρωπότητα όσο και η οικογένειά μου.

Καλλιεργητής: Ψεύτη.

Άρμστρονγκ: Δεν με ξέρεις. Δεν είσαι εγώ.

Καλλιεργητής: Σε ξέρω. Καλύτερα από ότι γνωρίζεις εσύ ο ίδιος τον εαυτό σου.

Άρμστρονγκ: Δεν αντέχω να σε ακούω...

Τρις: Ηρέμησε, Νηλ.

Άρμστρονγκ: Πάρτε τον από το μυαλό μου! Πάρτε τον!

Τρις: Πρέπει να είμαστε δυνατοί.

Άρμστρονγκ: Πάρτε τον είπα.

Καλλιεργητής: Μόλις πεθάνεις δεν θα μπορώ να σε παρακολουθώ.

Άρμστρονγκ: Όχι. Δεν συναινώ στον θάνατό μου.

Όλντριν: Άσε μας τελευταίους.

Καλλιεργητής: Δεν υπάρχει λόγος.

Όλντριν: Ήρθαμε μέχρι εδώ. Το αξίζουμε.

Τρις: Να δούμε το τέλος της ανθρωπότητας; Θα είναι...

Όλντριν: Δεν είμαστε δειλοί για να πεθάνουμε πρώτοι.

Τρις: Και ο θάνατος των δικών μας ανθρώπων;

Όλντριν: Θα τον αντέξουμε.

Τρις: Θα είναι οδυνηρό.

Καλλιεργητής: Όχι για όλους.

Όλντριν: Τι εννοείς;

Καλλιεργητής: Ίσως κάποιος τον βρει απολαυστικό.

Όλντριν: Όπως; (*Ο Καλλιεργητής δεν απαντάει.*) Εσύ;

Καλλιεργητής: Να απολαύσω τον θάνατο άλλων πλασμάτων; Ποτέ. Είναι χαρκατηριστικό κατώτερων φυλών.

Όλντριν: Τότε η φυλή σου... είναι κατώτερη από τη δική μας.

Τρις: Μην τον προκαλείς.

Όλντριν: Είμαι σίγουρος πως απολαμβάνεις το ωραίο σου παιχνιδάκι. Μας βλέπεις να υποφέρουμε προσπαθώντας να σε πείσουμε να σώσεις τη φυλή μας. Και παίζεις με το μυαλό μας. Όπως μια γάτα που βασανίζει μια ακρίδα χωρίς να τη σκοτώνει. Σαδιστή! Αν ήσουν άνθρωπος... θα είχες στύση... Θα εκσπερμάτωνες σε όλη τη Σελήνη... Και από το σπέρμα σου θα φύτρωναν στο έδαφος καινούρια μωρά... Μια καταραμένη φυλή με την οποία θα μόλυνες τον πλανήτη μας...

Καλλιεργητής: Έχεις θράσος.

Όλντριν: Δεν σε φοβάμαι.

Καλλιεργητής: Και τόσο θυμό. Μόνο ο θάνατος θα σε λυτρώσει.

Όλντριν: Εγώ θα σε σκοτώσω πρώτος.

(Ο Όλντριν προσπαθεί να κτυπήσει τον Καλλιεργητή. Σηκώνει τη γροθιά του αλλά μένει ακίνητος με το χέρι ψηλά. Κοιτάζει με θυμό τον Καλλιεργητή.)

Άρμστρονγκ: Μα τι συνέβη;

Τρις: Είσαι καλά Μπαζ;

Άρμστρονγκ: Άφησέ τον ελεύθερο.

Τρις: Σε παρακαλώ.

Όλντριν: Με φοβάσαι...

Άρμστρονγκ: Πως μπορείς να ελέγχεις τα σώματά μας;

Καλλιεργητής: Μπορώ να σας κάνω να πονέσετε. Να βιώσετε τον πιο οδυνηρό θάνατο. Μόνο με τη σιέφη μου.

Όλντριν: Εμπρός. Δείξε μου τη δύναμή σου.

Καλλιεργητής: Κύριε Όλντριν, είχα δικίο για σας.

Τρις: Τον έπιασε κρίση. Δεν το εννοούσε.

(Ενώ ο Όλντριν παραμένει ακίνητος, ο Καλλιεργητής τον πλησιάζει και τον χαϊδεύει στο μάγουλο.)

Καλλιεργητής: Είσαι πράγματι ξεχωριστός.

Όλντριν: Μην με αγγίζεις.

Καλλιεργητής: Να επιτεθείς σε ένα ανώτερο ον. Δεν το περιμένα.

Όλντριν: Δεν είσαι ανώτερός μου.

Καλλιεργητής: Εσείς οι άνθρωποι. Τόσο ιδιαίτερα πλάσματα. Θα μπορούσατε. Είμαι σίγουρος πως θα μπορούσατε.

Άρμστρονγκ: Τι θα μπορούσαμε;

(Ο Καλλιεργητής παίρνει μια τσάπα.)

Ίρις: Τι τη θέλεις;

Άρμστρονγκ: Θα αρχίσεις; Κιόλας;

Ίρις: Σε παρακαλώ. (Πέφτει στα γόνατά.) Λυπήσου μας.

Όλντριν: Σήκω πάνω. Μην γίνεσαι δούλος του.

Άρμστρονγκ: Το είπες και ο ίδιος. Θα μπορούσαμε... Ακόμα μπορούμε...

Καλλιεργητής: Σας δίνω άλλη μια ευκαιρία. Για χάρη του κυρίου Όλντριν.

Όλντριν: Δεν τη θέλουμε.

Καλλιεργητής: Μια τελευταία δοκιμασία.

Όλντριν: Δεν θέλουμε τίποτα από σένα. Ακούς; Τίποτα. Ξεπάτωσέ μας. Ξερίζωσε τα καταραμένα μωρά.

Άρμστρονγκ: (Χαστουκίζει τον Όλντριν) Σύνελθε!

Όλντριν: Νηλ;

Άρμστρονγκ: Οφείλεις υπακοή στον κυβερνήτη σου. (στον Καλλιεργητή) Σε ευχαριστώ εκ μέρους της ανθρωπότητας.

Καλλιεργητής: Ελάτε μαζί μου.

11.

(Ο Καλλιεργητής τους οδηγεί σε ένα λάκκο με τρία μωρά.)

Καλλιεργητής: Η τελευταία σας ευκαιρία.

Άρμστρονγκ: Τι πρέπει να κάνουμε;

Καλλιεργητής: Σκοτώστε. Ένα από τα τρία.

Τρις: Όλα αγόρια.

Όλντριν: Και τόσο ζωηρά.

Άρμστρονγκ: Θα μας πεις ποιοι είναι;

Όλντριν: Καλύτερα όχι.

Άρμστρονγκ: Πρέπει να ξέρουμε. Να σκοτώσουμε αυτόν που του αξίζει να είναι νεκρός.

Τρις: Όλοι έχουν δικαίωμα στη ζωή.

Άρμστρονγκ: Κάποιοι περισσότερο από κάποιους άλλους.

Τρις: Οι άνθρωποι είμαστε ίσοι.

Άρμστρονγκ: Ένας δολοφόνος δεν αξίζει να ζει σε σύγκριση με ένα δάσκαλο.

Καλλιεργητής: Να θυμάστε τα λόγια του κυβερνήτη σας. Ίσως φανούν χρήσιμα στην επιλογή σας.

Τρις: Πες μας για τα μωρά.

Όλντριν: Επιμένω. Η γνώση θα δυσκολέψει τη δοκιμασία.

Άρμστρονγκ: Και να σκοτώσουμε έτσι τυχαία;

Όλντριν: Ένα φόνο μας ζήτησε. Ένα φόνο. Ας σκοτώσουμε κι ας φύγουμε από δω.

Τρις: Και το μωρό που θα θυσιάσουμε; Δεν θα μάθουμε ποτέ το όνομά του;

Όλντριν: Όσο λιγότερα ξέρουμε, τόσο το καλύτερο.

Τρις: Είναι άδικο.

Όλντριν: Θες να αποτύχουμε πάλι;

Τρις: Όχι.

Όλντριν: Τότε σταμάτα να ηθικολογείς και σκοτώσε κάποιον.

Τρις: Δεν θέλω να σκοτώσω.

Όλντριν: Είμαστε αναγκασμένοι.

Τρις: Κι αν είναι παγίδα;

Άρμστρονγκ: Πολύ πιθανό.

Τρις: Ίσως δεν πρέπει να σκοτώσουμε...

Άρμστρονγκ: Το ίδιο σκέφτομαι.

Όλντριν: Μην είστε ανόητοι. Παίζει με το μυαλό μας.

Τρις: Μόλις σκοτώσουμε θα μας ανακοινώσει ότι αποτύχαμε. Ότι έπρεπε να χαρίσουμε τη ζωή στα μωρά. Να δείξουμε ευσπλαχνία.

Όλντριν: Δεν θα το κάνει.

Τρις: Πως μπορείς να είσαι σίγουρος;

Άρμστρονγκ: Οι δοκιμασίες του είναι απρόβλεπτες.

Όλντριν: Θέλει να τα σκοτώσουμε. Για να μας κάνει να πονέσουμε. Να μισήσουμε τους εαυτούς μας. Και να αποδείξει την αδύναμη φύση μας.

Τρις: Αυτό ακριβώς. Πρέπει να πάμε ενάντια στη φύση μας. Να του δείξουμε πως δεν είμαστε εξαρτημένοι από τον φόνο.

Όλντριν: Διαφωνώ.

Καλλιεργητής: Σκοτώστε ένα μωρό και θα σας δώσω παράταση.

Άρμστρονγκ: Λες αλήθεια;

Καλλιεργητής: Σας το έχω πει. Δεν μπορώ να πω ψέματα.

Ίρις: Να σε εμπιστευτούμε;

Καλλιεργητής: Δική σας απόφαση

Όλντριν: Δεν θα περιμένω άλλο. Θα σκοτώσω το μεσαίο.

Άρμστρονγκ: Περίμενε.

Όλντριν: Πρέπει να τελειώνουμε.

Άρμστρονγκ: Στο απαγορεύω.

Όλντριν: Αδιαφορώ.

Άρμστρονγκ: Είμαι ο κυβερνήτης σου.

Όλντριν: Λυπάμαι Νηλ.

(Προσπαθεί να ξεπατώσει το μωρό. Ο Άρμστρονγκ τον εμποδίζει. Παλεύουν.)

Άρμστρονγκ: Πρέπει να μάθουμε πρώτα.

Όλντριν: Άσε με!

Άρμστρονγκ: Σταμάτα! Μπορεί να είναι ο γιος μου.

(Ο Όλντριν σταματάει. Πέφτουν στο έδαφος δίπλα στα μωρά.)

Όλντριν: Ο γιος σου;

Άρμστρονγκ: Ή ο δικός σου. Πρέπει να ξέρουμε ποια είναι τα μωρά.

Καλλιεργητής: Άφησέ τον να το ξεριζώσει.

Άρμστρονγκ: Ποτέ!

Καλλιεργητής: Έχει το δικαίωμα.

Άρμστρονγκ: Ποιο δικαίωμα;

Καλλιεργητής: Να σκοτώσει *(Παύση)* τον εαυτό του.

Όλντριν: Πως;

Καλλιεργητής: Είναι το μωρό-Όλντριν.

Τρις: Δηλαδή...

Καλλιεργητής: Τα μωρά είναι εσείς.

Άρμστρονγκ: Ποιος είμαι εγώ; Ποιος;

Καλλιεργητής: Το πρώτο.

Άρμστρονγκ: Αυτό το μωρό... με το σημάδι στο μέτωπο; Είναι... εγώ;

Τρις: Και αυτός ο μικρούλης ο Μάνουελ Τρις;

(Οι Άρμστρονγκ και Τρις σκύβουν πάνω από τα μωρά. Τα αγγίζουν.)

Άρμστρονγκ: Εκεί μέσα βρίσκεται η ψυχή μου;

Καλλιεργητής: Μπορείς να το ονομάσεις όπως θες.

Όλντριν: Θα μας βάλεις να σκοτώσουμε τους εαυτούς μας; Είσαι... σατανικός.

Καλλιεργητής: Ένα νεκρό μωρό είναι αρκετό.

Άρμστρονγκ: Και πως θα επιλέξουμε;

Καλλιεργητής: Βρείτε ένα τρόπο.

Όλντριν: Θα αποτύχουμε. Το ξέρεις.

Καλλιεργητής: Δεν είναι δύσκολο. Η αυτοθυσία είναι χαρακτηριστικό της φυλής σας.

Άρμστρονγκ: Να πεθάνεις για να ζήσουν οι άλλοι...

Καλλιεργητής: Θέλατε να είστε ήρωες. Για αυτό ήρθατε εδώ.

Άρμστρονγκ: Δεν είναι το ίδιο. Σαν αστροναύτες είχαμε ελπίδες να επιστρέψουμε. Μα τώρα... ο θάνατος είναι σίγουρος.

Καλλιεργητής: Έτσι είναι ο ηρωισμός. Θυσιάζεις για τους άλλους. Χωρίς να έχεις ελπίδα. Χωρίς να περιμένεις αντάλλαγμα. Το έχουν κάνει χιλιάδες στο πέρασμα των αιώνων.

Άρμστρονγκ: Ζητάς πολλά.

Καλλιεργητής: Θέλω έναν εθελοντή. Έναν ήρωα. Το ξέρω πως υπάρχει κάποιος ανάμεσά σας.

(Οι αστροναύτες κοιτάζουν ο ένας τον άλλο χωρίς να μιλάνε. Περιμένουν μάταια κάποιον να δηλώσει πρόθυμος να πεθάνει.)

Άρμστρονγκ: Φαντάζομαι πως κανείς μας δεν θέλει να θυσιαστεί.

Τρις: Είναι λογικό.

Όλντριν: Νηλ, νομίζω πως είναι καθήκον σου. Είσαι ο κυβερνήτης.

Άρμστρονγκ: Να επιλέξω;

Όλντριν: Να θυσιαστείς.

Άρμστρονγκ: Αποκλείεται.

Όλντριν: Είσαι ο αρχηγός της αποστολής. Οφείλεις να πεθάνεις. Όπως ένας καπετάνιος θα αφήσει το καράβι του τελευταίος. Αφού σιγουρευτεί ότι έχουν διασωθεί οι επιβάτες και το πλήρωμά του.

Άρμστρονγκ: Δυο αγόρια με περιμένουν. Δεν μπορώ να τα απογοητεύσω.

Όλντριν: Κι εμένα δύο αγόρια κι ένα κορίτσι.

Άρμστρονγκ: Μάνουελ, εσύ δεν έχεις οικογένεια.

Τρις: Όχι. Αλλά... με περιμένει κάποιος...

Όλντριν: Ποιος; (Ο Τρις δεν απαντάει.) Η μητέρα σου;

Άρμστρονγκ: Το ξέρω πως θα πονέσει. Όμως όλος ο κόσμος θα της δείξει αγάπη. Θα είναι η μητέρα του σωτήρα της ανθρωπότητας.

Όλντριν: Ενός θεού.

Άρμστρονγκ: Θεού;

Όλντριν: Όποιος μας σώσει θα λατρευτεί. Σε λίγα χρόνια θα έχει πιστούς. Δική του θρησκεία.

Άρμστρονγκ: *(μονολογεί)* Ένας θεός... Με δική του θρησκεία...

Τρις: Κανείς δεν θα το μάθει. Όποιος θυσιαστεί θα ξεχαστεί.

Όλντριν: Θα πούμε την αλήθεια.

Τρις: Τι είναι αλήθεια και τι ψέμα;

(Ο Άρμστρονγκ σκύβει πάνω από το μωρά.)

Όλντριν: Ακίνητος!

Άρμστρονγκ: Απλά τα παρατηρώ.

Όλντριν: Δεν σε εμπιστεύομαι. Κάνε πίσω.

Άρμστρονγκ: Είμαι ο κυβερνήτης σου. Δεν μπορείς να μου δίνεις εντολές.

Όλντριν: Θα κάνω ότι θέλω.

Άρμστρονγκ: Φοβάσαι πως θα σε ξεριζώσω;

Όλντριν: Δεν θα είναι η πρώτη φορά που σκοτώνεις.

Άρμστρονγκ: Έχω αλλάξει.

Όλντριν: Μια φορά δολοφόνος... για πάντα δολοφόνος.

Άρμστρονγκ: *(Γυρίζει και κοιτάζει τον Όλντριν.)* Θα σε βοηθήσω... Το ξέρω πως θες να πεθάνεις...

Όλντριν: Εγώ...

Άρμστρονγκ: Για αυτό ήρθες στη Σελήνη. Με την ελπίδα να βρεις το θάνατο.

Όλντριν: Μην κουνηθείς!

Άρμστρονγκ: Δεν είχες και πολλές επιλογές. Μισείς την αυτοκτονία. Επειδή το έκανε η μητέρα σου. Θα σε λυτρώσει ο θάνατος. Θα ξεχάσεις τη μάνα σου... την ανθρωπότητα... Άσε με να σε βοηθήσω.

Όλντριν: Όχι εδώ. Στην καταραμένη Σελήνη.

Άρμστρονγκ: Είναι το τέλειο μέρος. Μακριά από τους ανθρώπους.

Όλντριν: Όχι εδώ!

Άρμστρονγκ: Το σώμα σου θα θαφτεί δίπλα στο μωρό-Όλντριν. Το μωρό θα θραφεί από σένα. Θα γίνεις αθάνατος.

Όλντριν: Δεν θα πεθάνω εδώ. Στο ουράνιο σώμα που έχει το όνομά της. Θα είναι σαν να γυρίζω στα σπλάχνα της...

Άρμστρονγκ: Θα πάρω το σώμα σου και θα σε θάψω στη Γη.

Όλντριν: Να πεθάνεις εσύ. Θυμάσαι τι είπες; Δεν αξίζουν όλοι τη ζωή. Για παράδειγμα, οι δολοφόνοι.

Άρμστρονγκ: Δεν θα σκοτώσω ξανά!

Όλντριν: Μπράβο Νηλ.

Άρμστρονγκ: Πως;

Όλντριν: Είμαι περήφανος για σένα.

Άρμστρονγκ: Αλήθεια;

Όλντριν: Φυσικά. Είναι η ευκαιρία σου. Να σβήσεις όλους τους φόνους που διέπραξες.

Άρμστρονγκ: Είναι;

Όλντριν: Αρκεί να αρνηθείς να σκοτώσεις. Άσε εμάς... τους συντρόφους σου... τους φίλους σου... να σηκώσουμε το βάρος του φόνου. Θα σκοτώσουμε εμείς... για σένα... εσένα...

Άρμστρονγκ: Όχι! Θα σκοτώσω! Και πάλι! (Ο Όλντριν πέφτει πάνω του. Παλεύουν.)

Όλντριν: Δεν θα προλάβεις.

Άρμστρονγκ: Θα σε σκοτώσω. Ακούς; Θα σε σκοτώσω.

(Τους ακινητοποιεί ο Καλλιεργητής με τις ψυχικές του δυνάμεις.)

Άρμστρονγκ: Άσε μας ελεύθερους!

Όλντριν: Όχι πάλι!

Καλλιεργητής: *(στον Τρις)* Έχεις ένα λεπτό για να επιλέξεις.

Τρις: Δεν θέλω. Σε παρακαλώ.

Καλλιεργητής: Κάνε το χρέος σου.

Τρις: Μου ζητάς να σκοτώσω.

Καλλιεργητής: Σου ζητάω να σώσεις.

(Ο Τρις κοιτάζει τα μωρά.)

Άρμστρονγκ: Τον Μπαζ. Είναι εντολή.

Όλντριν: Μη με αγγίζεις. Δεν έχεις το δικαίωμα.

Άρμστρονγκ: Έχω οικογένεια.

Όλντριν: Κι εγώ.

Τρις: Σκάστε! Θα ξεριζώσω όποιον ξαναμιλήσει! Το ορκίζομαι! *(Κοιτάζει τον Καλλιεργητή.)* Ξέρεις τι θα κάνω; Ξέρεις;

Καλλιεργητής: Ναι.

Τρις: Πες μου λοιπόν. Βοήθησέ με.

Καλλιεργητής: Θα κάνεις το χρέος σου.

Τρις: Και ποιο είναι το χρέος μου;

Καλλιεργητής: Ξέρεις.

Τρις: Σε παρακαλώ. Ας μην το κάνω εγώ.

Καλλιεργητής: Κάνε το χρέος σου.

Τρις: Δεν έχω κανένα χρέος.

Καλλιεργητής: Είσαι σίγουρος;

Ίρις: Ναι. Είμαι ελεύθερος.

(Ξεπατώνει ένα μωρό.)

12.

(Ο Τρις κρατάει το μωρό στα χέρια του. Οι Άρμστρονγκ και Όλντριν από το σημείο που έχουν ακινητοποιηθεί δεν μπορούν να δουν ποιο έχει ξεπατώσει.)

Άρμστρονγκ: Μάνουελ! Πως μπόρεσες;

Όλντριν: Ποιον σκότωσες; Ποιον;

Τρις: Οι άνθρωποι θυσιάζονται για τους άλλους.

Άρμστρονγκ: Δεν ήθελα να θυσιαστώ.

Όλντριν: Ούτε κι εγώ.

Άρμστρονγκ: Δεν σου έδωσα εντολή. Δεν έπρεπε να το κάνεις.

Όλντριν: Εμένα σκότωσες; Λέγε! Εμένα;

Τρις: Το μωρό... Είναι νεκρό...

(Ο Τρις πέφτει στα γόνατα. Το μωρό είναι ακόμα στα χέρια του.)

Όλντριν: Μάνουελ;

Άρμστρονγκ: Ξεπάτωσες τον εαυτό σου;

Τρις: Δεν έπρεπε να σιοτώσουμε...

(Ελευθερώνονται. Γονατίζουν δίπλα στον Τρις. Ο Άρμστρονγκ του πιάνει το χέρι.)

Άρμστρονγκ: Πεθαίνεις για μας...

Τρις: Για όλη την ανθρωπότητα.

Άρμστρονγκ: Είσαι ήρωας.

Όλντριν: Ο σπουδαιότερος όλων.

Άρμστρονγκ: Θα μάθουν για τη θυσία σου. Σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Τρις: Μην πάρετε το πτώμα μου στη Γη. Να μη με δει νεκρό.

Άρμστρονγκ: Έχεις τον λόγο μου.

Τρις: Την ακούω...

Όλντριν: Ποια;

Τρις: Τη μουσική... *(Πεθαίνει.)*

Άρμστρονγκ: Μάνουελ. Με ακούς Μάνουελ;

Καλλιεργητής: Δεν σας ακούει πλέον.

Άρμστρονγκ: Είναι...

Καλλιεργητής: Νεκρός.

Όλντριν: Σαδιστή!

Καλλιεργητής: Μόνος του αποφάσισε να πεθάνει.

Άρμστρονγκ: Μπορούσες να τον εμποδίσεις.

Καλλιεργητής: Μα τότε δεν θα περνάγατε τη δοκιμασία.

Άρμστρονγκ: Δηλαδή πήραμε την παράταση; Τα καταφέραμε;

Καλλιεργητής: Αυτός τα κατάφερε. Όχι εσείς.

Άρμστρονγκ: Ναι... Αυτός...

Καλλιεργητής: *(Παίρνει το νεκρό μωρό και το σηκώνει ψηλά.)* Σκύψτε και λατρέψτε τον. Είναι ο σωτήρας της ανθρωπότητας.

Άρμστρονγκ: Όχι το μωρό. Το σώμα του Μάνουελ. Αυτός θυσιάστηκε.

(Σκύβουν και φιλάνε τον Τρις στο μέτωπο. Σηκώνονται.)

Όλντριν: Και τώρα; Μπορούμε να φύγουμε;

Καλλιεργητής: Με την άδειά μου.

Άρμστρονγκ: Και δεν θα ξεπατώσεις τις καλλιέργειες;

Καλλιεργητής: Θα κρατήσω το λόγο μου. Είστε ασφαλείς για έναν αιώνα.

Άρμστρονγκ: Κι έπειτα;

Καλλιεργητής: Ανάλογα την πορεία σας.

Άρμστρονγκ: Δηλαδή υπάρχει ελπίδα;

Καλλιεργητής: Ίσως.

Όλντριν: Ένας αιώνας... Θα προλάβουμε να αλλάξουμε;

Καλλιεργητής: Προσπαθήστε.

Όλντριν: Κι αν δεν τα καταφέρουμε;

Καλλιεργητής: Θα σας καταστρέψω.

Άρμστρονγκ: Δεν θα μας δώσεις νέα παράταση;

Καλλιεργητής: Όχι.

Άρμστρονγκ: Αν στείλουμε νέους εκπροσώπους;

Καλλιεργητής: Σε εκατό χρόνια. Όχι νωρίτερα.

Άρμστρονγκ: Οι ηγέτες μας θα θελήσουν να σε γνωρίσουν.

Καλλιεργητής: Να τους αποτρέψετε.

Άρμστρονγκ: Πως θα τους πείσουμε; Θα είναι περίεργοι... θα έχουν ερωτήσεις...

Καλλιεργητής: Θα βρείτε τον τρόπο.

Όλντριν: Το διαστημικό μας πρόγραμμα εξελίσσεται. Αργά ή γρήγορα θα φτάσουμε σε όλο το ηλιακό σύστημα. Ακόμα κι έξω από αυτό.

Καλλιεργητής: Εγκαταλείψτε το.

Άρμστρονγκ: Υπάρχει κίνδυνος; Άλλες φιλές;

Καλλιεργητής: Δεν είστε έτοιμοι να βγείτε προς τα έξω.

Άρμστρονγκ: Η τεχνολογία μας εξελίσσεται ραγδαία.

Καλλιεργητής: Και ο πολιτισμός σας; (Οι αστροναύτες παραμένουν σιωπηλοί.) Έχετε έναν αιώνα. Κάντε ότι μπορείτε. Ενηλικιωθείτε. Επιβληθείτε στη φύση σας. Το διάστημα θα σας περιμένει. Για πολύ καιρό ακόμα. Αρκεί να υπάρχουν.

Άρμστρονγκ: Μπορείς να μας βοηθήσεις. Αν μάθουν για σένα... για εκείνους που έσπειραν τη ζωή...

Καλλιεργητής: Δεν θα παρέμβω.

Άρμστρονγκ: Θα γίνεις θεός των ανθρώπων. Θα σε λατρεύουν εκατομμύρια.

Καλλιεργητής: Με ενδιαφέρει μονάχα η δουλειά μου. Εδώ, στη Σελήνη.

Άρμστρονγκ: Βοήθησέ μας!

Καλλιεργητής: Δεν είστε έτοιμοι για να με δεχθείτε.

Άρμστρονγκ: Μα μπορούμε...

Καλλιεργητής: Ωρα να φεύγετε. Έχω δουλειά. (Χαϊδεύει τον Όλντριν στο μάγουλο.) Θα βιώνω τα πάντα. Όσα βλέπεις, ακούς και σκέφτεσαι.

Όλντριν: Μην τολμήσεις.

Καλλιεργητής: Περιμένω πολλά από σένα. Είσαι ο αγαπημένος μου.

Όλντριν: Θα σε απογοητεύσω.

Καλλιεργητής: Δεν μπορείς. Είσαι ξεχωριστός.

Όλντριν: Θα το δούμε.

(Ο Καλλιεργητής αποχωρεί.)

Άρμστρονγκ: Στάσου.

Όλντριν: Έφυγε.

Άρμστρονγκ: Τα ζήσαμε αλήθεια όλα αυτά;

Όλντριν: Ναι.

Άρμστρονγκ: Που το ξέρεις;

Όλντριν: Το σώμα του Μάνουελ.

Άρμστρονγκ: Σωστά.

Όλντριν: Θα το πάρουμε μαζί μας;

Άρμστρονγκ: Θα το αφήσουμε εδώ. Όπως το ζήτησε.

Όλντριν: Το χρειαζόμαστε. Και αυτόν και το μωρό.

Άρμστρονγκ: Για ποιο λόγο;

Όλντριν: Για να μην χάσουμε τα λογικά μας. Θα ξέρουμε πως όλα ήταν αλήθεια.

Άρμστρονγκ: Του υποσχέθηκα...

Όλντριν: Είναι νεκρός.

Άρμστρονγκ: Αν πάρουμε το μωρό δεν θα ξαναγεννηθεί...

Όλντριν: Ακόμα καλύτερα. Καμιά νέα μορφή δεν θα βεβηλώσει τη θυσία του με τη μίζερη ζωή της στη Γη.

Άρμστρονγκ: Το πτώμα και το μωρό θα μείνουν εδώ.

Όλντριν: Μα Νηλ...

Άρμστρονγκ: Είναι εντολή.

Όλντριν: Να πάρουμε τουλάχιστον ένα άλλο μωρό;

Άρμστρονγκ: Δεν θα σκοτώσω ξανά.

Όλντριν: Ένα νεκρό.

Άρμστρονγκ: Έχεις κάποιο στο νου σου;

Όλντριν: Ναι.

Άρμστρονγκ: Τη μητέρα σου;

Όλντριν: Δεν θέλω να ξαναγεννηθεί.

Άρμστρονγκ: Δεν θα πάρουμε κανένα μωρό χωρίς την άδειά του.

Όλντριν: Θα με λυτρώσεις.

Άρμστρονγκ: Όχι.

Όλντριν: Το μωρό- Λούνα... Τίποτα άλλο.

Άρμστρονγκ: Είναι για το καλό σου.

Όλντριν: Το καλό μου;

Άρμστρονγκ: Ναι. *(Κοιτάζει το πτώμα του Τρις.)* Πέθανε για την ανθρωπότητα...

Όλντριν: Ο ανόητος...

Άρμστρονγκ: Ίσως δικαιωθεί κάποτε.

Όλντριν: Ίσως...

Άρμστρονγκ: Κοίτα τα μωρά. Ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω.

Όλντριν: Ούτε στη Γη θα το πιστέψουν. Θα μας πάρουν για τρελούς. Θα μας αναγκάσουν να πούμε ψέματα.

Άρμστρονγκ: Υποσχέσου μου πως θα πούμε την αλήθεια. Όσο κι αν μας πιέσουν.

Όλντριν: Το υπόσχομαι.

(Καθώς μιλάνε βάζουν τις στολές τους.)

Άρμστρονγκ: Αναρίθμητα μωρά... Όσα έζησαν, ζουν και θα ζήσουν.

Όλντριν: Ξέρεις τι θα ήθελα. Να τα έλουζα με βενζίνη και να τους έβαζα φωτιά. Να ακούω τα κλάματά τους καθώς καίγονται.

Άρμστρονγκ: Μωρά στη φωτιά...

Όλντριν: Η Σελήνη στις φλόγες. Θα ήταν το πιο μαγευτικό θέαμα στον έναστρο ουρανό...

Άρμστρονγκ: *(Βγάζει την Αμερικανική σημαία.)* Δεν έχει θέση εδώ.

Όλντριν: Σωστά.

(Ο Όλντριν βάζει το μωρό-Τρις στα χέρια του Τρις. Ανεβαίνουν τα σκαλοπάτια του Eagle μαζί με τη σημαία. Ο Άρμστρονγκ ρίχνει μια τελευταία ματιά. Ακούγεται η φωνή του από την ενδοεπικοινωνία.)

Άρμστρονγκ: Μωρά... Μωρά στη Σελήνη.

13.

(Οι αστροναύτες έχουν αποχωρήσει. Ο Καλλιεργητής μπαίνει στη σκηνή. Περιποιείται τα μωρά.)

Φταίει η φύση σας. Τόσο εγωιστές. Τόσο αδιάφοροι στον πόνο των άλλων. Πότε θα την αλλάξετε; Πότε θα ξεπεράσετε την παιδική σας ηλικία; Σας περιμένουν θαυμαστοί κόσμοι. Κι εγώ έχω κουραστεί. Δεν θα συνεχίσω για πολύ. Με περιμένει το τραγούδι των άστρων. Έχω βρει το αστέρι μου. Θα πεθάνει σε λίγους αιώνες. Δεν πρέπει να αναβάλλω άλλο το ταξίδι. Θα ενωθώ με τον πύρινο κόσμο. Θα νιώσω την έκρηξη. Και έπειτα τα μόρια μου θα γεμίσουν το σύμπαν. Μακάρι να ερχόταν εκείνοι. Θα σας καθοδηγούσαν. Θα σας έδειχναν τα αστρικά μονοπάτια. Αλλά θα έρθουν; Δεν ξέρω. Μπορεί να μην επιστρέφουν ποτέ. Μπορεί να μην υπάρχουν πια.

(Πηγαίνει πάνω από το πτώμα του Τρις.)

Τα κατάφερες. Έκανες το χρέος σου. Φοβήθηκες. Δίστασες. Μπερδεύτηκες. Προς στιγμήν νόμισα πως θα δειλιάσεις. Όμως δεν με απογοήτευσες. Ήσουν αντάξιος των προηγούμενων μορφών σου. Σήκωσες το φορτίο σου. Χωρίς να σε υποχρεώσει κανείς. Νίκησες τη φύση σου. Τη φωτεινή και τη σκοτεινή πλευρά σου. Μια εξάισια αυτοθυσία. Από τις πράξεις που σε ανυψώνουν σε ανώτερο ον. Ξύπνα λοιπόν. Έχω πολλά να σου μάθω. Έχεις τόσα να κάνεις.

(Παίρνει το μωρό από τα χέρια του Τρις και το βάζει στο έδαφος. Το περιποιείται ενώ απαγγέλει τους καταληκτικούς στίχους από το ποίημα «Τραγούδι Ελευθερίας» από τη συλλογή «Οι Γάμοι του Ουρανού και της Κόλασης» του Ουίλιαμ Μπλέικ.)

«Εκεί που ο γιος της φωτιάς στο ανατολικό του σύννεφο, καθώς η αυγή προβάλλει το χρυσαφί της στήθος, σκορπίζει τα σύννεφα που γράφτηκαν με κατάρες και συνθλίβει τον πέτρινο νόμο. Εκεί αμολάει τα αιώνια άλογα μέσα από τα λημέρια της νύχτας φωνάζοντας: Έπεσε η αυτοκρατορία! Και τώρα το λιοντάρι και ο λύκος θα χαθούν.»

(Ακούγεται η αναπνοή του Τρις, ο οποίος αργά φέρνει το αναστημένο σώμα του σε εμβρυική θέση.)

Εσύ ίσως σώσεις τους ανθρώπους.

(Ακούγεται η συμπαντική μουσική.)